Parlament Europejski
2024–2029

Komisja Prawna

2025/0045(COD)

03.6.2025

POPRAWKI
83-256

Projekt sprawozdania
Jörgen Warborn
(PE774.282v01-00)

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywy 2006/43/WE, 2013/34/UE, (UE) 2022/2464 i (UE) 2024/1760 w odniesieniu do niektórych wymogów dotyczących sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju i niektórych wymogów w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Wniosek dotyczący dyrektywy
(COM(2025)0081 – C10-0037/2025 – 2025/0045(COD))

AM_Com_LegReport

Poprawka 83
David Cormand, Maria Ohisalo, Jaume Asens Llodrà, Benedetta Scuderi, Pär Holmgren, Vicent Marzà Ibáñez

Projekt rezolucji ustawodawczej
Ustęp 1

Projekt rezolucji ustawodawczej	*Wniosek o odrzucenie*
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;	***1. odrzuca wniosek Komisji;***

Or. en

Poprawka 84
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Projekt rezolucji ustawodawczej
Ustęp 1

Projekt rezolucji ustawodawczej	*Wniosek o odrzucenie*
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;	***1. odrzuca wniosek Komisji.***

Or. fr

Poprawka 85
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Tytuł

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Wniosek	Wniosek
DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY	DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniająca dyrektywy ***2006/43/WE, 2013/34/UE,*** (UE) 2022/2464 i (UE) 2024/1760 w odniesieniu do niektórych wymogów dotyczących sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie	***uchylająca*** dyrektywy (UE) 2022/2464 i (UE) 2024/1760 w odniesieniu do niektórych wymogów dotyczących sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju i

zrównoważonego rozwoju i niektórych wymogów w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju	niektórych wymogów w zakresie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju
(Tekst mający znaczenie dla EOG)	(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Or. en

Poprawka 86
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) W komunikacie z dnia 11 lutego 2025 r. zatytułowanym „Prostsza i szybsza Europa: Komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”[2] Komisja Europejska nakreśliła wizję programu wdrażania i upraszczania, który ***zapewni szybką i odczuwalną poprawę sytuacji obywateli i przedsiębiorstw. Osiągnięcie tego celu wymaga nie tylko stopniowego podejścia, ale także odważnych działań ze strony Unii. Komisja, Parlament Europejski, Rada, organy państw członkowskich na wszystkich szczeblach i zainteresowane strony muszą współpracować, aby usprawnić i uprościć przepisy unijne, krajowe i regionalne oraz skuteczniej realizować polityki.***	(1) W komunikacie z dnia 11 lutego 2025 r. zatytułowanym „Prostsza i szybsza Europa: Komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania” Komisja Europejska nakreśliła wizję ***tzw.*** programu wdrażania i upraszczania, który ***prowadzi do nieprzewidywalności i niepewności prawa, gdyż przewidziane jest w nim wycofanie się z niedawno ustanowionych obowiązków prawnych pod pretekstem zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Konsekwencje takiego programu będą miały dalekosiężne skutki i zwiększą ryzyko polityczne, zwłaszcza dla podmiotów pionierskich. Aby zachować obecny ambitny dorobek prawny, należy sprzeciwić się takim środkom.***
[2] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Prostsza i szybsza Europa: Komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”, COM(2025) 47 final z 11 lutego 2025 r.	[2] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Prostsza i szybsza Europa: Komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”, COM(2025) 47 final z 11 lutego 2025 r.

Or. fr

Poprawka 87
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(1) W komunikacie z dnia 11 lutego 2025 r. zatytułowanym „Prostsza i szybsza Europa: komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”[2] Komisja Europejska nakreśliła wizję programu wdrażania i upraszczania, który zapewni szybką i odczuwalną poprawę sytuacji obywateli i przedsiębiorstw. Osiągnięcie tego celu wymaga nie tylko stopniowego podejścia, ale także odważnych działań ze strony Unii. Komisja, Parlament Europejski, Rada, organy państw członkowskich na wszystkich szczeblach i zainteresowane strony muszą współpracować, aby usprawnić i uprościć przepisy unijne, krajowe i regionalne oraz skuteczniej realizować polityki.	(1) W ***sprawozdaniu na temat przyszłości europejskiej konkurencyjności Mario Draghi podkreślił konieczność ustanowienia w Europie ram regulacyjnych, które sprzyjają zarówno konkurencyjności, jak i odporności oraz obniżają koszty. W szczególności zwrócił uwagę na obciążenia i koszty przestrzegania przepisów wynikające z dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (CSRD) i dyrektywy w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (CSDDD). W*** komunikacie z dnia 11 lutego 2025 r. zatytułowanym „Prostsza i szybsza Europa: komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”[2] Komisja Europejska nakreśliła wizję programu wdrażania i upraszczania, który zapewni szybką i odczuwalną poprawę sytuacji obywateli i przedsiębiorstw. Osiągnięcie tego celu wymaga nie tylko stopniowego podejścia, ale także odważnych działań ze strony Unii. Komisja, Parlament Europejski, Rada, organy państw członkowskich na wszystkich szczeblach i zainteresowane strony muszą współpracować, aby usprawnić i uprościć przepisy unijne, krajowe i regionalne oraz skuteczniej realizować polityki.
[2] Komunikat Komisji do Parlamentu	[2] Komunikat Komisji do Parlamentu

Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Prostsza i szybsza Europa: komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”, COM(2025) 47 final z 11 lutego 2025 r.	Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Prostsza i szybsza Europa: komunikat dotyczący wdrażania i upraszczania”, COM(2025) 47 final z 11 lutego 2025 r.

Or. en

Poprawka 88
Adrián Vázquez Lázara, Maravillas Abadía Jover

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE***[3]***, 2013/34/UE***[4]***, (UE) 2022/2464***[5]*** i (UE) 2024/1760***[6]***, przy jednoczesnym utrzymaniu celów politycznych Europejskiego Zielonego Ładu[7] i Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego***[8]***.	(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6], przy jednoczesnym utrzymaniu celów politycznych Europejskiego Zielonego Ładu[7] i Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego[8] ***zgodnie z głęboką transformacją polityki gospodarczej i strukturalnej UE zaproponowaną w sprawozdaniach Draghiego i Letty w celu wzmocnienia jednolitego rynku i zapewnienia konkurencyjnego wzrostu na arenie światowej***.
[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI:	[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI:

http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

Poprawka 89
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6]***, przy jednoczesnym utrzymaniu celów politycznych Europejskiego Zielonego Ładu[7] i Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego[8]***.	(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest ***gruntowna*** zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6].
[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).	[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).	[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

Or. en

Poprawka 90
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6], przy ***jednoczesnym utrzymaniu celów politycznych Europejskiego Zielonego Ładu[7] i Planu działania w zakresie finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego[8]***.	(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności ***Komisja oświadczyła, że*** konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6], ***bez przeprowadzania oceny skutków i*** przy ***ograniczeniu konsultacji publicznych do zamkniętego posiedzenia z udziałem zainteresowanych stron***.
[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).	[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).
[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).	[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).
[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI:	[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI:

http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład", COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego", COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

Or. fr

Poprawka 91
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE***[3]***, 2013/34/UE***[4]***, (UE) 2022/2464***[5]*** i (UE) 2024/1760***[6], przy jednoczesnym utrzymaniu celów politycznych Europejskiego Zielonego Ładu[7] i Planu działania w zakresie***	(2) W kontekście zobowiązania Komisji do zmniejszenia obciążeń sprawozdawczych i zwiększenia konkurencyjności konieczna jest zmiana dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE[3], 2013/34/UE[4], (UE) 2022/2464[5] i (UE) 2024/1760[6].

finansowania zrównoważonego wzrostu gospodarczego[8].

---

[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady,

---

[3] Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj).

[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj).

[6] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1760 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zmieniająca dyrektywę (UE) 2019/1937 i rozporządzenie (UE) 2023/2859 (Dz.U. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

[7] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady,

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Europejski Zielony Ład”, COM(2019) 640 final z 11 grudnia 2019 r.

[8] Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”, COM(2018) 97 final z 8 marca 2018 r.

Or. en

Poprawka 92
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych	***skreśla się***

standardów. Do 2026 r. Komisja wyda ukierunkowane wytyczne dotyczące atestacji, w których objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem standardów w drodze aktu delegowanego.

Or. en

Poprawka 93
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję***. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję*** do ***przyjęcia tych standardów do*** dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. ***Do 2026 r.*** Komisja wyda ***ukierunkowane*** wytyczne ***dotyczące atestacji***, w których ***objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach***	(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. ***Z tego powodu zamiast standardów*** Komisja wyda ***niewiążące*** wytyczne, w których ***określi istotę sprawozdawczości, a jednocześnie zapewni państwom członkowskim i podmiotom odpowiednią swobodę***

swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem standardów w drodze aktu delegowanego.

decyzyjną.

Or. en

Poprawka 94
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. Do 2026 r. Komisja wyda ukierunkowane wytyczne dotyczące atestacji, w których objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem***	(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Brak zharmonizowanych standardów atestacji przyczynia się do problemów napotykanych przez przedsiębiorstwa, dlatego też Komisja powinna jak najszybciej przyjąć odpowiedni akt delegowany.***

standardów w drodze aktu delegowanego.

Or. en

Poprawka 95
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. Do 2026 r. Komisja wyda ukierunkowane wytyczne dotyczące atestacji, w których objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem standardów w drodze aktu delegowanego.***	(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Komisja powinna uwzględnić te obawy i przyjąć akty delegowane zgodnie z planem.***

Or. en

Uzasadnienie

Przedsiębiorstwa potrzebują pewności prawa. Elastyczność w reagowaniu na konkretne zagrożenia nie oznacza elastyczności w zakresie terminów przyjmowania aktów delegowanych.

Poprawka 96
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. Do 2026 r. Komisja wyda ***ukierunkowane*** wytyczne dotyczące ***atestacji***, w których objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem standardów w drodze aktu delegowanego.	(3) W art. 26a ust. 1 dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby biegli rewidenci i firmy audytorskie przeprowadzali atestację sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami atestacji dającej ograniczoną pewność, które mają zostać przyjęte przez Komisję. W art. 26a ust. 3 tej dyrektywy zobowiązano Komisję do przyjęcia tych standardów do dnia 1 października 2026 r. Jednostki wyraziły obawy dotyczące pracy wykonywanej przez dostawców usług atestacyjnych oraz potrzebę zapewnienia elastyczności w uwzględnianiu szczególnych rodzajów ryzyka i rozwiązywaniu krytycznych problemów zidentyfikowanych w obszarach atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby umożliwić Komisji uwzględnienie tych obaw, należy zapewnić jej większą elastyczność w przyjmowaniu tych standardów. Do 2026 r. Komisja wyda wytyczne dotyczące ***usług atestacyjnych dających ograniczoną pewność***, w których objaśni niezbędne procedury, które dostawcy usług atestacyjnych mają stosować w ramach swojej usługi atestacyjnej dającej ograniczoną pewność przed przyjęciem standardów w drodze aktu delegowanego.

Or. en

Uzasadnienie

Przedsiębiorstwa wskazują brak wytycznych dotyczących usług atestacyjnych dających ograniczoną pewność jako przyczynę wysokich kosztów przestrzegania obowiązków wynikających z CSRD ze względu na różnice w interpretacji. Dzięki wytycznym proces audytu będzie bardziej przejrzysty i stabilny.

Poprawka 97
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) W art. 26a ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano Komisję do przyjęcia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność do dnia 1 października 2028 r., po przeprowadzeniu oceny wykonalności. Aby uniknąć wzrostu kosztów atestacji dla jednostek, należy ***znieść wymóg przyjęcia takich standardów*** atestacji dającej wystarczającą pewność.	(4) W art. 26a ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano Komisję do przyjęcia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność do dnia 1 października 2028 r., po przeprowadzeniu oceny wykonalności. Aby uniknąć wzrostu kosztów atestacji dla jednostek, ***Komisja powinna mieć większą swobodę w określaniu, kiedy*** należy ***przyjąć takie standardy*** atestacji dającej wystarczającą pewność. ***Aby ograniczyć zarówno koszty, jak i nadmierne wypełnianie obowiązków, należy doprecyzować, że atestacja dająca wystarczającą pewność nie powinna być wymagana od jednostki zatrudniającej średnio poniżej 500 pracowników w roku obrotowym.***

Or. en

Poprawka 98
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(4) W art. 26a ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano Komisję do przyjęcia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność do dnia 1 października 2028 r., po przeprowadzeniu oceny wykonalności. Aby uniknąć wzrostu kosztów atestacji dla jednostek, ***należy znieść*** wymóg przyjęcia takich standardów atestacji dającej wystarczającą pewność.	(4) W art. 26a ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2006/43/WE zobowiązano Komisję do przyjęcia standardów atestacji dającej wystarczającą pewność do dnia 1 października 2028 r., po przeprowadzeniu oceny wykonalności. Aby uniknąć wzrostu kosztów atestacji dla jednostek ***oraz uwzględnić doświadczenia z pierwszych lat sprawozdawczości***, wymóg przyjęcia takich standardów atestacji dającej wystarczającą pewność ***powinien zostać przesunięty najwcześniej na 1 października 2030 r***.

Or. en

Uzasadnienie

Utrzymujemy poziom atestacji dającej wystarczającą pewność, ponieważ nie należy tworzyć rozbieżności pomiędzy audytem finansowym a niefinansowym. To nie oznacza, że sprzeciwiamy się złagodzeniu wymogów w zakresie audytu – przez wytyczne dotyczące atestacji dającej ograniczoną pewność oraz opóźnienie wejścia w życie atestacji dającej wystarczającą pewność; uważamy jednak, że w dłuższej perspektywie Komisja Europejska powinna przyjąć standardy atestacji dającej wystarczającą pewność i ocenić, kiedy należy je stosować.

Poprawka 99
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4a) Same standardy atestacji nie zapewnią jednolitego stosowania przepisów. Aby stworzyć równe warunki działania dla jednostek objętych obowiązkami sprawozdawczymi w zakresie zrównoważonego rozwoju, konieczne jest zagwarantowanie równego traktowania

tych podmiotów – niezależnie od państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest proces, lub od zaangażowanego biegłego rewidenta czy firmy audytorskiej. W związku z tym Komisja powinna przedstawić wytyczne dla biegłych rewidentów i firm audytorskich, aby uniknąć sytuacji, w której wymogi dotyczące zgodności wykraczałyby poza przepisy niniejszego rozporządzenia i odpowiednich aktów delegowanych. Ponadto Komisja powinna przedstawić wytyczne dla jednostek objętych obowiązkiem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby ułatwić proces audytu tych jednostek.

Or. en

Poprawka 100
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(4b) W art. 34 dyrektywy 2013/34/UE określono pewne wymogi dotyczące atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby obniżyć koszty atestacji, konieczne są dalsze działania wspierające bardziej konkurencyjny rynek usług atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju. Należy wprowadzić obowiązek umożliwienia świadczenia usług atestacji w zakresie zrównoważonego rozwoju przez niezależnych dostawców usług atestacyjnych we wszystkich państwach członkowskich. Podmiot świadczący usługi atestacji sprawozdawczości i ujawnień jednostki w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinien

przeprowadzać innych ustawowych badań sprawozdawczości tej samej jednostki, a w przypadku gdy jednostka korzysta z usług więcej niż jednej firmy audytorskiej, łączny udział w rynku UE co najmniej jednej z wyznaczonych jednostek nie powinien przekraczać 10 %. Ponadto sprawozdanie z atestacji, o którym mowa w art. 34 ust. 6 dyrektywy 2013/34/UE, powinno zawierać informację o wysokości opłat poniesionych z tytułu atestacji w celu zwiększenia przejrzystości rynku usług atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Poprawka 101
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym. Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4	***skreśla się***

dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR.

Or. fr

Uzasadnienie

Jednostronne usunięcie około 80 % przedsiębiorstw, które są obecnie objęte przepisami dyrektywy CSRD, jest działaniem nieuzasadnionym. Jest ono krzywdzące dla podmiotów pionierskich, które już wprowadziły szeroko zakrojone środki na rzecz zrównoważonego rozwoju, i zagraża wielu nowym miejscom pracy i małym przedsiębiorstwom, które powstały w związku ze sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju. Nawet w opinii EBC w sprawie zbiorczego aktu prawnego postuluje się, aby średnie przedsiębiorstwa zatrudniające ponad 500 pracowników pozostały objęte zakresem CSRD.

Poprawka 102
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym. Biorąc pod uwagę, że aby	***skreśla się***

można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR.

Or. en

Poprawka 103
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym***. Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym*** i	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej ***1 500 000 000*** EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej ***1 000 000 000*** EUR.

ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej ***50 mln*** EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej ***25 mln*** EUR.

Or. en

Poprawka 104
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do ***dużych*** jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym. ***Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać*** wymogom sprawozdawczym***, jednostki muszą*** zatrudniać średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym i ***ich*** przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej ***50 mln*** EUR albo ***ich*** suma bilansowa musi wynosić powyżej ***25*** mln EUR.	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do jednostek zatrudniających średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym. ***Jednostka podlegająca*** wymogom sprawozdawczym ***musi*** zatrudniać średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym i ***jej*** przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej ***2 mld*** EUR albo ***jej*** suma bilansowa musi wynosić powyżej ***500*** mln EUR.

Or. en

Poprawka 105
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym ***należy ograniczyć*** do dużych jednostek ***zatrudniających*** średnio ***ponad 1 000*** pracowników w roku obrotowym. ***Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR.***	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, ***należy ograniczyć*** obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym do dużych jednostek***. Duże jednostki zatrudniające*** średnio ***poniżej 500*** pracowników w roku obrotowym ***powinny mieć możliwość ograniczenia sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do uproszczonego zestawu wymogów***.

Or. en

Poprawka 106
Henrik Dahl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do ***dużych*** jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników ***w roku obrotowym. Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich*** przychody netto ze sprzedaży ***muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR***.	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do jednostek zatrudniających średnio ponad ***3 000*** pracowników ***i osiągających*** przychody netto ze sprzedaży ***przekraczające 450 000 000 EUR w ciągu dwóch kolejnych lat obrotowych***. ***Powinna istnieć możliwość zwolnienia z obowiązków sprawozdawczych jednostek dominujących najwyższego szczebla będących finansowymi jednostkami holdingowymi, które nie prowadzą działalności w zakresie zarządzania.***

Or. en

Poprawka 107
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym. ***Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR.***	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***5 000*** pracowników ***i osiągających przychody netto ze sprzedaży*** w ***skali światowej przekraczające 1,5 mld EUR w*** roku obrotowym. ***Powinna istnieć możliwość zwolnienia z obowiązków sprawozdawczych jednostek dominujących najwyższego szczebla będących finansowymi jednostkami holdingowymi, które nie prowadzą działalności w zakresie zarządzania, pod warunkiem że do wypełnienia tego obowiązku wyznaczona zostanie operacyjna jednostka zależna.***

Or. en

Poprawka 108
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do	(5) W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano duże jednostki oraz małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do

obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym ***należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających*** średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym. Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR.

obrotu na rynku regulowanym w UE, z wyłączeniem mikrojednostek, do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym. Aby zmniejszyć obciążenia sprawozdawcze spoczywające na jednostkach, ***należy ograniczyć*** obowiązek sporządzania i publikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym***. Duże jednostki zatrudniające*** średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym ***powinny składać sprawozdania zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***. ***Wprowadza się kategorię pośrednią dla dużych jednostek zatrudniających w ciągu roku obrotowego średnio więcej niż 500, lecz mniej niż 1 000 pracowników (zwanych dalej „średnio dużymi jednostkami"). Takie średnio duże jednostki powinny sporządzać sprawozdania zgodnie z uproszczonymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, które zostaną opracowane i przyjęte przez Komisję w drodze aktu delegowanego, w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy, jako podzbiór istniejących europejskich standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (ESRS).*** Biorąc pod uwagę, że aby można było uznać jednostkę za dużą, musi ona spełnić co najmniej dwa z trzech kryteriów określonych w art. 3 ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE, oznacza to, że aby podlegać wymogom sprawozdawczym, jednostki muszą zatrudniać średnio ***– odpowiednio –*** ponad 1 000 ***lub 500*** pracowników w roku obrotowym i ich przychody netto ze sprzedaży muszą wynosić powyżej 50 mln EUR albo ich suma bilansowa musi wynosić powyżej 25 mln EUR. ***Uproszczone standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla średnio-dużych jednostek powinny być proporcjonalne i dostosowane do ich***

możliwości oraz specyfiki, do skali i złożoności prowadzonej przez nie działalności, a także do związanych z nią ryzyk i szans w obszarze ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z wymogami sprawozdawczymi istotnymi dla inwestorów, banków, ubezpieczycieli i innych podmiotów upoważnionych do działań finansowych.

Or. en

Uzasadnienie

Podejście trzypoziomowe obejmujące bardzo niskie obowiązki dla przedsiębiorstw zatrudniających od 500 do 1 000 pracowników byłoby korzystne dla gospodarki europejskiej, ponieważ odpowiadałoby wcześniejszemu zakresowi dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej, obejmowałoby przedsiębiorstwa, które już przygotowywały swoje sprawozdania w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z CSRD, ułatwiałoby ujednolicenie wymogów z innymi przepisami finansowymi, a także pozwalałoby na stopniowe wdrażanie obowiązków sprawozdawczych w przypadku szybko rozwijających się przedsiębiorstw, zanim przekroczą próg zatrudnienia 1 000 pracowników.

Poprawka 109
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest	***skreśla się***

niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają 450 000 000 EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.

---

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 110
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) ***Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a***	(6) W świetle ***potrzeb deregulacyjnych wynikających z sytuacji gospodarczej Unii***

zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. ***W*** świetle ***równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże*** jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***450 000 000*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. ***Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów*** działalności***, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką***.

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Europejskiej i warunków geopolitycznych jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***2 mld*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja ***nie*** powinna być uprawniona do ustanawiania ***wiążących*** przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. ***Obowiązki sprawozdawcze, jako dodatkowe obciążenie administracyjne, ograniczają konkurencyjność oraz swobodę*** działalności ***gospodarczej, dlatego powinny być nakładane wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach – zarówno ze względu na chronione dobro, jak i skalę oddziaływania danej działalności***.

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 111
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle ***równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem*** obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***450 000 000*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.	(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania ***istotnych*** danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle ***celu, jakim jest zmniejszenie*** obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***1 500 000 000*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.
[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI:	[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI:

http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj). http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 112
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***450 000 000*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia	(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ***które zatrudniają mniej niż 5 000 pracowników i*** których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają ***1,5 mld*** EUR w roku obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że

systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.

Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.

---

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 113
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***, których przychody netto ze sprzedaży nie przekraczają 450 000 000 EUR w roku***	(6) Należy osiągnąć równowagę między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych. Sprawozdawczość w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacje, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[9], mająca zastosowanie do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym jest niezbędna do zrozumienia transformacji w kierunku gospodarki neutralnej dla klimatu. W świetle równowagi, którą należy osiągnąć między celami generowania danych a zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, duże jednostki objęte nowym zakresem sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny mieć możliwość ujawniania informacji ***o swoich kosztach operacyjnych***, o których mowa w

obrotowym, powinny mieć możliwość ujawniania informacji, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.

art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852, w bardziej elastyczny sposób. Komisja powinna być uprawniona do ustanawiania przepisów uzupełniających system sprawozdawczości dla tych jednostek. Należy w szczególności doprecyzować, że Komisja jest uprawniona do określenia systemu sprawozdawczości w odniesieniu do rodzajów działalności, które są jedynie częściowo zgodne z systematyką.

---

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Uzasadnienie

Systematyka jest użytecznym narzędziem dla inwestorów – choć nie jest idealna, akty delegowane pozwolą zmodyfikować szczegóły techniczne i uproszczą wymogi dla przedsiębiorstw. Stworzenie dobrowolnej systematyki w ramach CSRD byłoby niekorzystne. Można jednak zmniejszyć o jedną trzecią obciążenia nakładane na przedsiębiorstwa przez zniesienie wymogu ujawniania informacji o kosztach operacyjnych, które to informacje inwestorzy uważają za najmniej istotne.

Poprawka 114
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) W celu ograniczenia nieproporcjonalnych obciążeń sprawozdawczych nakładanych na przedsiębiorstwa, które już podejmują znaczne wysiłki na rzecz

zminimalizowania swojego wpływu na środowisko i klimat, należy ustanowić ogólną zasadę, zgodnie z którą te same informacje będą zgłaszane tylko raz. Przedsiębiorstwa, które mogą wykazać się wyjątkowymi wynikami w zakresie ochrony środowiska zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/825 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie oraz które uzyskały niezależną weryfikację tych wyników przez stronę trzecią, nie powinny podlegać dodatkowym wymogom sprawozdawczości dotyczącym tych samych kwestii. To samo powinno dotyczyć przedsiębiorstw/organizacji, które uzyskały inne formy weryfikacji przez stronę trzecią obejmujące całość lub część ich działalności lub produktów, w stosownych przypadkach.

Or. en

Poprawka 115
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 6 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(6a) W przypadku braku działań legislacyjnych dotyczących również europejskich przepisów w zakresie nadzoru bankowego, a w szczególności dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych i rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych, obciążenia administracyjne dla małych i średnich jednostek, które wniosek zbiorczy ma ograniczyć, pozostałyby zasadniczo

	niezmienione. Jednostki te nadal byłyby zobowiązane do przekazywania informacji z zakresu ESG/ESRS do instytucji kredytowych w celu spełnienia wymogów nałożonych na sektor finansowy w przepisach dotyczących nadzoru.

Or. it

Uzasadnienie

System musi być racjonalny, a jeśli zdecydujemy się uprościć i ujednolicić standardy, musimy rozszerzyć to uproszczenie również na inne przepisy, w których wymaga się sporządzania sprawozdań dotyczących zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 116
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.	***skreśla się***

Or. fr

Uzasadnienie

Odpowiednio skalibrowana sprawozdawczość ma zasadnicze znaczenie dla zrozumienia przez uczestników rynku ryzyka finansowego związanego ze stabilnością cenową. Brak tych informacji mógłby prowadzić do powstania ryzyka systemowego wpływającego na stabilność finansową. Zakłady ubezpieczeń średniej wielkości powinny zatem pozostać objęte zakresem dyrektywy w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, jak uzgodniono w ramach niedawnego przeglądu dyrektywy Wypłacalność II, aby zmniejszyć swoją ekspozycję na ryzyko systemowe związane z czynnikami zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 117
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek ***zatrudniających*** średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.	(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek***, które zatrudniają*** średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym ***i ich przychody netto ze sprzedaży wynoszą powyżej 2 mld EUR albo ich suma bilansowa wynosi powyżej 500 mln EUR***, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.

Or. en

Poprawka 118
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do ***dużych*** jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.	(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do jednostek zatrudniających średnio ponad ***5 000*** pracowników ***i osiągających przychody netto ze sprzedaży przekraczające 1,5 mld EUR*** w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń. ***Ponadto, w celu zapewnienia równych warunków działania, stosowane progi nie powinny różnić się w zależności od tego, czy jednostki mają siedzibę w Unii, czy poza nią.***

Or. en

Poprawka 119
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.	(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek zatrudniających średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.

Or. en

Poprawka 120
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w	(7) Art. 1 ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE stanowi, że instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń, które są dużymi jednostkami lub małymi i średnimi jednostkami – z wyłączeniem mikrojednostek – których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, podlegają wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w

tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek ***zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym***, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.	tej dyrektywie, niezależnie od ich formy prawnej. Biorąc pod uwagę, że zakres jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć do dużych jednostek, ograniczenie zakresu powinno mieć również zastosowanie do instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń.

Or. en

Poprawka 121
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(8) Europejski Instrument Stabilności Finansowej (EFSF) ustanowiony na mocy umowy ramowej EFSF podlega wymogom dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonym w dyrektywie 2013/34/UE, chociaż jest zwolniony z systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju ustanowionego w dyrektywie 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[10] zgodnie z art. 8 tej dyrektywy. Mimo że EFSF jest dużą jednostką zarejestrowaną w formie prawnej wymienionej w załączniku I do dyrektywy 2013/34/UE, dysponuje on mandatem, tj. uprawnieniem do ochrony stabilności finansowej w Unii przez udzielanie tymczasowej pomocy finansowej państwom członkowskim, których walutą jest euro, który jest w dużej mierze podobny do mandatu Europejskiego Mechanizmu Stabilności (EMS), który nie podlega wymogom	***skreśla się***

dotyczącym sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby EFSF był traktowany w taki sam sposób jak EMS w odniesieniu do sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz aby zapewnić spójność z systemem zwolnień przewidzianym w dyrektywie 2004/109/WE, EFSF powinien być zwolniony z systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidzianego w dyrektywie 2013/34/UE.

---

*[10] **Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 39 z 31.12.2004, s. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj).***

Or. en

Poprawka 122
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) [...]	***skreśla się***

Or. fr

Uzasadnienie

Zgodnie z opinią EBC w sprawie zbiorczego aktu prawnego poważnym wyzwaniem jest obecny brak dostępności, jakości, szczegółowości, porównywalności i przejrzystości danych ESG. Uproszczenie nie może ograniczać gromadzenia danych do celów zarządzania ryzykiem ani utrudniać nadzoru. Ponadto dobrowolna norma dla MŚP została opracowana dla przedsiębiorstw zatrudniających mniej niż 250 pracowników i nie została przetestowana w przypadku większych przedsiębiorstw. W sprawozdaniu Draghiego zalecono stosowanie

standardu dla MŚP notowanych na rynku regulowanym, a nie dobrowolnego standardu dla MŚP.

Poprawka 123
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest ***zmniejszenie*** obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które ***zatrudniają*** średnio ***maksymalnie 1 000 pracowników*** w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze.*** Jednostki przekazujące informacje na temat swojego	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest ***wyeliminowanie*** obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które średnio w roku obrotowym ***zatrudniają maksymalnie 10 000 pracowników i ich przychody netto ze sprzedaży wynoszą powyżej 2 mld EUR albo ich suma bilansowa wynosi powyżej 500 mln EUR***, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu

łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek*** w ***ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W*** tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia ***standardów*** sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Standardy*** te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia ***wytycznych dotyczących*** sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Wytyczne*** te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności***, powinny być proste i zrozumiałe, a także nie powinny wprowadzać dodatkowych obciążeń regulacyjnych ani kosztów***. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Or. en

Poprawka 124
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych

operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu ***wartości***, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu ***wartości*** wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha ***wartości*** zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej***

operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu ***działalności***, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***10 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu ***działalności*** wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha ***działalności*** zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Or. en

Poprawka 125
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu ***wartości***, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. ***Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów użytych do zdefiniowania terminologii stosowanej w dyrektywie (UE) 2024/1760, pojęcie „łańcuch wartości" należy zastąpić pojęciem „łańcuch działalności".*** Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu ***działalności***, które nie są zobowiązane do składania własnych

informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu ***wartości***, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednostka sprawozdająca powinna jednak*** mieć możliwość ***gromadzenia od*** takich ***jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze***. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha ***wartości*** zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu ***wartości***, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te

sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu ***działalności***, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***5 000*** pracowników ***i osiągają średnie przychody netto ze sprzedaży nieprzekraczające 1,5 mld EUR*** w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***W przypadku gdy nie wszystkie niezbędne informacje dotyczące ich łańcucha działalności są dostępne lub gdy takie informacje są niekompletne lub podlegają ograniczeniom prawnym, jednostki powinny*** mieć możliwość***, bez ograniczeń czasowych, przedstawienia wyjaśnień dotyczących wysiłków podjętych w celu uzyskania niezbędnych informacji o ich łańcuchu działalności, przyczyn, dla których nie można było uzyskać tych informacji, oraz planów dotyczących uzyskania*** takich ***informacji w przyszłości***. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha ***działalności*** zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu ***działalności***, zatrudniających średnio nie więcej niż ***5 000*** pracowników ***i osiągających średnie***

powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.	***przychody netto ze sprzedaży nieprzekraczające 1,5 mld EUR*** w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. ***Standardy te powinny również skutecznie przyczyniać się do wypełniania przez jednostki obowiązków sprawozdawczych.*** W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Or. en

Poprawka 126
Maravillas Abadía Jover, Adrián Vázquez Lázara

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych

sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów

sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie ***3 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***3 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów

sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Or. en

Poprawka 127
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. ***3dyrektywy*** 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego ***spoczywającego na jednostkach*** w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania*** informacji ***na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej*** łańcuchu wartości, ***mających siedzibę*** w ***Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku***	(9) W art. 19a ust. ***3 dyrektywy*** 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest ***zapewnienie jasności dla jednostek*** w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***W szczególności należy doprecyzować, że art. 19a nie stanowi wymogu systematycznego uzyskiwania*** informacji ***od każdego podmiotu w*** łańcuchu wartości ***danej jednostki. Wnioski o udzielenie informacji powinny być ukierunkowane i uwzględniać***, ***czy istnieją uzasadnione przesłanki wskazujące na ryzyko*** w zakresie zrównoważonego rozwoju ***lub czy informacje są niezbędne, aby*** jednostka ***mogła sporządzić rzetelne i wyczerpujące sprawozdanie***. W miarę możliwości

obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***.*** Jednostka ***sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze***. ***Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości*** w ***zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.*** W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. ***W*** miarę możliwości ***powinny one również określać strukturę, jaką należy*** stosować, aby ***przekazywać te jednostka sprawozdająca powinna priorytetowo traktować łatwo dostępne źródła,*** stosować ***podejście oparte na analizie ryzyka oraz dopilnować***, aby ***wszelkie wnioski o udzielenie informacji były proporcjonalne do wymogów art. 19a, a także do wielkości i możliwości podmiotu, do którego skierowano wniosek o udzielenie informacji. Jednostki sprawozdające nie powinny wydawać ogólnych i nieukierunkowanych kwestionariuszy, jeśli nie ma żadnych przesłanek wskazujących na ryzyko związane ze zrównoważonym rozwojem.***

informacje.

Or. en

Poprawka 128
Lukas Mandl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności ***jednostka sprawozdająca***, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, ***nie powinna zatem pozyskiwać*** od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednostka sprawozdająca powinna jednak*** mieć ***możliwość gromadzenia od takich*** jednostek w swoim łańcuchu wartości ***wszelkich dodatkowych*** informacji ***na temat zrównoważonego rozwoju***, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności ***jednostce sprawozdającej***, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, ***należy zabronić wymagania*** od jednostek ***sprawozdających*** w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednocześnie jednostki w łańcuchu wartości, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, powinny*** mieć ***ustawowe prawo do odmowy przekazania informacji wykraczających poza te limity. Aby zapewnić skuteczność tego prawa oraz uniknąć nakładania na***

przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

mniejsze przedsiębiorstwa obowiązku samodzielnego oceniania, czy ma ono do nich zastosowanie, jednostki sprawozdające, które zwracają się o informacje wykraczające poza ustalone limity, powinny być zobowiązane do poinformowania jednostek w swoim łańcuchu wartości **– *które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym – o zakresie dodatkowo wymaganych*** informacji ***oraz o przysługującym im ustawowym prawie do odmowy ich przekazania. W celu zapewnienia proporcjonalności zakres stosowania tego „limitu informacji z łańcucha wartości" podlega następującym ograniczeniom. Po pierwsze*, *nie zakazuje on dobrowolnego udostępniania informacji, w tym informacji,*** które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. ***Po drugie, nie narusza on żadnych zobowiązań – wynikających z umowy lub z prawa Unii bądź prawa krajowego – do przekazania informacji mieszczących się w zakresie objętym tym limitem. Po trzecie, limit ten ma zastosowanie wyłącznie do pozyskiwania informacji na potrzeby przekazywania informacji w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE. Nie wpływa on na unijne wymogi dotyczące przeprowadzania należytej staranności ani na obowiązki pozyskiwania informacji w innym celu, takim jak zarządzanie ryzykiem przez jednostkę sprawozdającą.*** Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek

informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje. ***Ponieważ mikroprzedsiębiorstwa są w nieproporcjonalny sposób obciążone wymogami sprawozdawczymi w stosunku do swojej wielkości, informacje dotyczące łańcucha wartości jednostki nie powinny obejmować informacji dotyczących mikroprzedsiębiorstw. W związku z tym państwa członkowskie powinny zagwarantować, że przedsiębiorstwa nie będą starały się uzyskać takich informacji od mikroprzedsiębiorstw wchodzących w skład ich łańcucha wartości. Zakaz ten ogranicza się do żądania informacji na potrzeby sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywą 2013/34/UE i nie ma wpływu między innymi na wymogi Unii dotyczące przeprowadzania procesów należytej staranności.***

Or. en

Poprawka 129
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających*** siedzibę w Unii lub poza ***Unią***, które zatrudniają średnio maksymalnie ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, ***jakichkolwiek*** informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania ***przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej*** sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu ***spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym***	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednostki mające*** siedzibę w Unii lub poza ***nią***, które zatrudniają średnio maksymalnie ***500*** pracowników w roku obrotowym ***i które nie podlegają obowiązkowi sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***, ***mogą nie ujawniać żadnych*** informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania ***do celów*** sprawozdawczości ***jednostek sprawozdających*** w zakresie zrównoważonego rozwoju ***na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE***. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu ***możliwości, jaka przysługuje jednostkom w*** łańcuchu wartości, ***zatrudniającym*** średnio nie więcej niż ***500*** pracowników w roku obrotowym, ***do odmowy przekazania jednostce sprawozdającej*** jakichkolwiek informacji wykraczających poza

nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, ***zatrudniających*** średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.	informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje. ***Ograniczenia te określają, jakie informacje jednostka sprawozdająca może zażądać od jednostki w jej łańcuchu wartości, jednak nie stoją na przeszkodzie zawarciu między tymi jednostkami umowy dotyczącej informacji na temat zrównoważonego rozwoju.***

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Odwracamy także podejście w odniesieniu do limitu informacji z łańcucha wartości, tak aby duże przedsiębiorstwa nie musiały martwić się dokładnym ustaleniem liczby pracowników swoich dostawców ani nie ponosiły ryzyka w związku z żądaniem informacji. Zamiast tego to właśnie przedsiębiorstwa zatrudniające poniżej 500 pracowników będą mogły ujawniać jedynie te informacje, które są przewidziane w standardach do dobrowolnego stosowania. Doprecyzowujemy również, że nie stoi to na przeszkodzie udostępnianiu informacji na temat zrównoważonego rozwoju w innych celach niż wynikających z CSRD, np. w ramach uzgodnień umownych.

Poprawka 130
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Przy ocenie swojego łańcucha wartości*** jednostka sprawozdająca powinna ***stosować podejście oparte na analizie ryzyka i traktować priorytetowo działania mające na celu uzyskanie informacji dotyczących istotnych zagrożeń oraz kwestii zrównoważonego rozwoju typowych dla danego sektora oraz powinna*** jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi

nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.	ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do ***wielkości,*** zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje. ***W ramach tych standardów powinno się wprowadzić rozróżnienie pomiędzy najmniejszymi a największymi kategoriami podmiotów w łańcuchu wartości.***

Or. en

Uzasadnienie

Aby dostosować koncepcję łańcucha wartości zawartą w CSRD do łańcucha działalności określonego w CSDDD, informacje na temat łańcucha wartości powinny być przedstawiane zgodnie z podejściem opartym na analizie ryzyka, ze szczególnym uwzględnieniem istotnych zagrożeń oraz wielkości i zdolności danego przedsiębiorstwa.

Poprawka 131
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jednostka sprawozdająca powinna jednak mieć możliwość gromadzenia od takich jednostek w swoim łańcuchu wartości wszelkich dodatkowych informacji na temat zrównoważonego rozwoju, które są powszechnie wymieniane między jednostkami w danym sektorze.*** Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać	(9) W art. 19a ust. 3 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki do zgłaszania informacji na temat własnych operacji jednostki i jej łańcucha wartości. Konieczne jest zmniejszenie obciążenia sprawozdawczego spoczywającego na jednostkach w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do składania własnych sprawozdań w zakresie zrównoważonego rozwoju. Zgodnie z wymogami dyrektywy 2013/34/UE i bez uszczerbku dla unijnych wymogów dotyczących przeprowadzania procesu należytej staranności jednostka sprawozdająca, do celów przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie indywidualnym lub skonsolidowanym, nie powinna zatem pozyskiwać od jednostek w jej łańcuchu wartości, mających siedzibę w Unii lub poza Unią, które zatrudniają średnio maksymalnie 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Jednostki przekazujące informacje na temat swojego łańcucha wartości zgodnie z tymi ograniczeniami należy uznać za spełniające obowiązek sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Dostawcy usług atestacyjnych powinni sporządzać swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek

swoją opinię atestacyjną przy uwzględnieniu spoczywającego na jednostkach obowiązku, zgodnie z którym nie powinny one pozyskiwać od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Jeśli chodzi o sprawozdawczość małych i średnich jednostek, akt delegowany powinien uwzględniać dotychczasowe prace poczynione przez EFRAG, we współpracy z interesariuszami, nad określeniem dobrowolnej zasady dla małych i średnich jednostek.*** W tym celu Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Standardy te powinny być proporcjonalne i odpowiednie do zdolności i charakterystyki tych jednostek oraz do skali i złożoności ich działalności. W miarę możliwości powinny one również określać strukturę, jaką należy stosować, aby przekazywać te informacje.

Or. it

Uzasadnienie

Należy koniecznie powiązać standard VSME z poziomem informacji, których przedsiębiorstwa objęte zakresem stosowania dyrektywy mogą wymagać od mikrojednostek oraz małych i średnich jednostek. Stanowi to podstawowe zabezpieczenie najmniejszych podmiotów gospodarczych przed nieproporcjonalnym obciążeniem biurokratycznym.

Poprawka 132
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Limit informacji z łańcucha

wartości określony w standardach zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do dobrowolnego stosowania jest niezbędny, aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków wynikających z wymogów dotyczących sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju na mniejsze jednostki. Zdolność jednostki do uzyskiwania niezbędnych informacji dotyczących łańcucha wartości może jednak różnić się w zależności od określonych czynników, takich jak uzgodnienia umowne jednostki, poziom kontroli sprawowanej przez nią nad operacjami wykraczającymi poza zakres konsolidacji oraz jej siła nabywcza. Standardy przyjmowane w drodze aktów delegowanych powinny pełnić rolę wzorców mających na celu ograniczenie obciążeń sprawozdawczych dla przedsiębiorstw w łańcuchu wartości, umożliwiając im sporządzanie sprawozdań w ramach dobrowolnego systemu, zgodnie z wersją dostosowaną do ich kategorii wielkości. Przedsiębiorstwa w łańcuchu wartości powinny być odpowiedzialne za wybór i stosowanie właściwego wzorca, tak aby przedsiębiorstwa żądające informacji nie były zobowiązane do oceny ani przyporządkowywania wszystkich podmiotów w swoim łańcuchu wartości do poszczególnych kategorii wielkości. Aby umożliwić dużym przedsiębiorstwom objętym zakresem stosowania spełnienie wymogów w zakresie sprawozdawczości z dostateczną dokładnością, ograniczyć konieczność stosowania danych przybliżonych, które mogą być uciążliwe dla przedsiębiorstw, oraz zmniejszyć koszty zakupu danych od zewnętrznych podmiotów gromadzących dane, w standardach zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania należy uwzględnić proporcjonalność różnych kategorii wielkości przedsiębiorstw w łańcuchu wartości.

Poprawka 133
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Aby zmniejszyć obciążenia administracyjne spoczywające na małych i średnich jednostkach, nie należy nakładać na nie nieproporcjonalnych i niejednolitych wymogów informacyjnych. W tym celu należy dążyć do ustanowienia jednolitego standardowego szablonu na potrzeby przekazywania informacji, tak aby odciążyć małe i średnie jednostki od obowiązku spełniania różnych wymogów informacyjnych stawianych przez rozmaite duże jednostki, z którymi utrzymują one stosunki gospodarcze. Biorąc pod uwagę ważne prace EFRAG nad określeniem standardu VSME, należy w nim określić maksymalny zakres informacji, których duże jednostki mogą wymagać od swoich partnerów biznesowych będących małymi i średnimi jednostkami. Należy zachęcać wszystkie podmioty wchodzące w relacje z MŚP, w tym banki, do konwergencji ze standardem VSME. W szczególności przy koordynowaniu różnych europejskich przepisów dotyczących zrównoważonego rozwoju należy uwzględnić również europejskie przepisy dotyczące nadzoru bankowego, ponieważ ich pominięcie mogłoby spowodować, że działania regulacyjne nie przełożą się na odpowiednie zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla małych i średnich jednostek, które i tak są zobowiązane do przekazywania informacji instytucjom kredytowym w celu spełnienia wymogów nałożonych na sektor finansowy w przepisach dotyczących nadzoru.

Or. it

Uzasadnienie

System musi być racjonalny, a jeśli zdecydujemy się uprościć i ujednolicić standardy, musimy rozszerzyć to uproszczenie również na inne przepisy, w których wymaga się sporządzania sprawozdań dotyczących zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 134
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny nakładać na przedsiębiorstwa obowiązku ujawniania informacji, takich jak kapitał intelektualny, własność intelektualna, wiedza ekspercka lub wyniki innowacji, które kwalifikowałyby się jako tajemnice przedsiębiorstwa zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/943. Wymogi dotyczące sprawozdawczości przewidziane w niniejszej dyrektywie zmieniającej powinny zatem pozostawać bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2016/943.

Or. en

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu doprecyzowanie, jakich informacji przedsiębiorstwa nie muszą ujawniać, dlatego dodano odniesienie do dyrektywy w sprawie tajemnic przedsiębiorstwa.

Poprawka 135
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9a) Konieczne jest zmniejszenie obciążeń sprawozdawczych dla jednostek, w związku z czym zakres powinien być ograniczony do łańcucha działalności, a nie łańcucha wartości. Przedsiębiorstwo nie powinno również podawać informacji, które są już zawarte w sprawozdaniu, aby ograniczyć powielanie różnych obowiązków sprawozdawczych.

Or. en

Poprawka 136
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 9 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(9b) Zgodnie z art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki są zobowiązane ujawnić informacje dotyczące pięciu obszarów sprawozdawczości: modelu biznesowego; polityk, z uwzględnieniem wdrożonych procesów należytej staranności; wyników realizacji tych polityk; ryzyka i zarządzania ryzykiem; oraz kluczowych wskaźników wyników związanych z daną działalnością. W art. 19a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE nie zawarto bezpośrednich odniesień do innych obszarów sprawozdawczości, które użytkownicy informacji mogą uznać za istotne i z których część odpowiada informacjom ujawnianym zgodnie z ramami międzynarodowymi, uwzględniając zalecenia Grupy Zadaniowej ds. Ujawniania Informacji Finansowych Związanych z Klimatem. Wymogi dotyczące ujawniania informacji powinny być dostatecznie szczegółowe, aby zapewnić przekazywanie przez jednostki

informacji na temat ich odporności na ryzyka w odniesieniu do kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem. Poza przekazywaniem informacji dotyczących obszarów sprawozdawczości zidentyfikowanych w art. 19a ust. 1 i art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE jednostki powinny być zobowiązane ujawniać informacje na temat swojej strategii biznesowej oraz odporności modelu biznesowego i strategii biznesowej na ryzyka związane z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem. Powinny one również być zobowiązane do ujawniania wszelkich planów służących zapewnieniu zgodności ich modelu biznesowego i strategii biznesowej z przejściem na zrównoważoną gospodarkę oraz z celami ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C zgodnie z Porozumieniem paryskim i osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r., jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, bez przekroczenia lub przy nieznacznym przekroczeniu tej granicy. Szczególnie ważne jest, aby plany związane z klimatem opierały się na najnowszej wiedzy naukowej, w tym na sprawozdaniach Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) i sprawozdaniach Europejskiego Naukowego Komitety Doradczego ds. Zmiany Klimatu. Informacje ujawnione zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2020/852 dotyczące kwoty nakładów inwestycyjnych lub kosztów operacyjnych związanych z działalnością zgodną z systematyką mogłyby w stosownych przypadkach wspierać plany finansowe i inwestycyjne związane z takimi planami. Jednostki powinny mieć również obowiązek ujawniać, czy – a jeżeli tak, w jaki sposób – w ich modelu biznesowym i strategii biznesowej uwzględniono interesy zainteresowanych stron; informacje na temat wszelkich możliwości, jakie otworzyły się przed jednostką w związku z kwestiami związanymi ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat wdrażania

aspektów strategii biznesowej, które wywierają wpływ na kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem lub na które kwestie te mogą wywierać wpływ; informacje na temat wszelkich celów w zakresie zrównoważonego rozwoju wyznaczonych przez jednostkę i postępów w ich realizacji; informacje na temat roli zarządu i kadry kierowniczej w kwestiach związanych ze zrównoważonym rozwojem; informacje na temat najważniejszych rzeczywistych i potencjalnych niekorzystnych skutków powiązanych z działalnością jednostki; a także informacje na temat sposobu, w jaki jednostka ustaliła, jakie informacje powinna przekazać. Jeżeli ujawnienie elementów takich jak cele i postępy w ich osiąganiu jest wymagane, nie ma potrzeby ustanawiać odrębnego wymogu zobowiązującego jednostkę do ujawnienia informacji na temat wyników polityk. Aby uniknąć nakładania się wymogów regulacyjnych wynikających z różnych ram sektorowych, przedsiębiorstwa podlegające wielokrotnym obowiązkom opracowania planu transformacji klimatycznej – takim jak te wynikające z systemu handlu emisjami (dyrektywa 2003/87/WE), dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych (dyrektywa 2010/75/UE) lub rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji związanych ze zrównoważonym rozwojem w sektorze usług finansowych (rozporządzenie 2019/2088) – powinny być uznane za spełniające obowiązki w zakresie ujawniania informacji wynikające z niniejszej dyrektywy, pod warunkiem że przedłożony w ramach tych regulacji sektorowych plan transformacji ma na celu ograniczenie globalnego ocieplenia zgodnie z Porozumieniem paryskim oraz osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. W takich przypadkach przedsiębiorstwa powinny uwzględnić wyraźne odniesienie do odpowiedniego planu transformacji w sprawozdaniu z działalności sporządzanym zgodnie z niniejszą

dyrektywą.

Or. en

Uzasadnienie

Zmiana motywu 30 CSRD. Przedsiębiorstwa nie powinny być zobowiązane do zgłaszania kilku planów transformacji w ramach kilku różnych systemów. Należy stosować zasadę jednorazowego zgłoszenia.

Poprawka 137
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) W art. 29c ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zezwolono małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, małym i niezłożonym instytucjom oraz wewnętrznym zakładom ubezpieczeń i reasekuracji na przekazywanie informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z ograniczonym zestawem standardów, które ma przyjąć Komisja. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy znieść uprawnienie Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla tych małych i średnich jednostek.	***skreśla się***

Or. fr

Uzasadnienie

EBC podkreśla, że dobrowolne standardy sprawozdawczości mają istotne wady, w tym tendencję do samoselekcji, ryzyko pseudoekologicznego marketingu i brak weryfikacji, co prowadzi do uzyskania niewiarygodnych danych zagregowanych. Mogłoby to powodować problemy dla całego systemu w odniesieniu do zarządzania ryzykiem i działań nadzorczych.

Poprawka 138
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) W art. 29c ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zezwolono małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, małym i niezłożonym instytucjom oraz wewnętrznym zakładom ubezpieczeń i reasekuracji na przekazywanie informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z ograniczonym zestawem standardów, które ma przyjąć Komisja. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy znieść uprawnienie Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla tych małych i średnich jednostek.	(10) W art. 29c ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zezwolono małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, małym i niezłożonym instytucjom oraz wewnętrznym zakładom ubezpieczeń i reasekuracji na przekazywanie informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z ograniczonym zestawem standardów, które ma przyjąć Komisja. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy ***bezwarunkowo*** znieść uprawnienie Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w celu ustanowienia standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla tych małych i średnich jednostek.

Or. en

Poprawka 139
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 10 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(10a) Małe i średnie jednostki, które nie są zobowiązane do sporządzania sprawozdań dotyczących zrównoważonego rozwoju, często robią to dobrowolnie, na przykład w celu uzyskania dostępu do finansowania i inwestycji, monitorowania wewnętrznych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju lub po prostu dlatego, że zrównoważony rozwój stanowi podstawową wartość ich działalności. Obowiązujące obecnie dobrowolne standardy dla małych i średnich jednostek nie są dostosowane do tego celu, zwłaszcza w kontekście zmiany zakresu stosowania niniejszej dyrektywy. W związku z tym Komisja powinna przyjąć nowy akt delegowany ustanawiający standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania, zgodne z pierwszym zestawem standardów obejmujących wszystkie sektory, przyjętym w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2023/2772, oraz uwzględniające wymagania związane z odpowiednimi unijnymi aktami prawnymi, w tym rozporządzeniami 2021/1119, 2020/1818, 2019/2088, 2020/852 oraz wymogami ujawniania informacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego w ramach trzeciego filaru. W akcie delegowanym należy określić informacje, które zainteresowane jednostki mają ujawniać na temat kluczowych wskaźników istotnych dla jednostek we wszystkich sektorach oraz ich istotnych skutków, aby ułatwić dużym jednostkom sporządzanie oświadczeń w sprawie zrównoważonego rozwoju zgodnie ze standardami określonymi w art. 29b w celu zidentyfikowania prawdopodobnych niekorzystnych skutków w całym ich łańcuchu wartości bez konieczności

	bezpośredniej współpracy z każdym podmiotem łańcucha wartości.

Or. en

Poprawka 140
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) W art. 19a ust. 7 dyrektywy 2013/34/UE zezwolono małym i średnim jednostkom, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, na skorzystanie ze zwolnienia ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przez pierwsze dwa lata stosowania tych wymogów. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy skreślić przepis dopuszczający to dwuletnie zwolnienie.	***skreśla się***

Or. fr

Poprawka 141
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na	***skreśla się***

poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.

Or. fr

Poprawka 142
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup ***zatrudniających*** średnio ponad ***1 000*** pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.	(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup***, które zatrudniają*** średnio ponad ***10 000*** pracowników ***i ich przychody netto ze sprzedaży wynoszą powyżej 2 mld EUR albo ich suma bilansowa wynosi powyżej 500 mln EUR***, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.

Or. en

Poprawka 143
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących ***dużych*** grup zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.	(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących grup zatrudniających średnio ponad ***5 000*** pracowników ***i osiągających przychody netto ze sprzedaży przekraczające 1,5 mld EUR***, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.

Or. en

Poprawka 144
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup zatrudniających średnio ponad ***1 000*** pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.	(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup zatrudniających średnio ponad ***10 000*** pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.

Or. en

Poprawka 145
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku ***należy ograniczyć do jednostek dominujących*** dużych grup ***zatrudniających*** średnio ponad 1 000 pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.	(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, ***należy ograniczyć*** zakres tego obowiązku***. Jednostki dominujące*** dużych grup***, zatrudniające*** średnio ponad 1 000 pracowników, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym***, powinny sporządzać sprawozdania zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***. ***Jednostki dominujące dużych grup, w których średnia liczba pracowników w roku obrotowym wynosi ponad 500, ale nie więcej niż 1 000, w ujęciu skonsolidowanym (zwane dalej „średnio dużymi grupami"), również powinny sporządzać sprawozdania zgodnie z uproszczonymi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.***

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Podejście to stosuje się również do jednostek dominujących.

Poprawka 146
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup ***zatrudniających średnio ponad 1 000 pracowników***, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.	(12) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby zmniejszyć obciążenie sprawozdawcze tych jednostek dominujących, zakres tego obowiązku należy ograniczyć do jednostek dominujących dużych grup, w ujęciu skonsolidowanym, w roku obrotowym.

Or. en

Poprawka 147
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12a) W dyrektywie (UE) 2022/2464 zobowiązano jednostki objęte jej zakresem do przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z obowiązkowymi europejskimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (ESRS). W lipcu 2023 r. Komisja przyjęła pierwszy zestaw standardów ESRS. Aby szybko wdrożyć uproszczenia i usprawnienia dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, Komisja przyjmie akt delegowany tak szybko, jak to możliwe, jednak nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy, w celu zmiany pierwszego zestawu standardów ESRS przez

gruntowną reformę standardów, polegającą na: (i) usunięciu punktów danych uznanych za najmniej istotne w kontekście ogólnego celu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju; (ii) nadaniu priorytetowego znaczenia wskaźnikom ilościowym nad tekstem opisowym, (iii) przy jednoczesnym poszanowaniu zasady podwójnej istotności; (iv) ujednoliceniu nowego zestawu standardów ESRS oraz uproszczonych standardów ESRS z innymi europejskimi regulacjami finansowymi, takimi jak dyrektywa (UE) 2019/2088 i przepisy ostrożnościowe; oraz (v) nieobniżaniu wymogów do poziomu niższego niż standardy międzynarodowe.

Or. en

Uzasadnienie

Uproszczenie standardów ESRS w drodze aktu delegowanego musi być sformułowane w taki sposób, aby intencje uproszczenia były bardziej zrozumiałe.

Poprawka 148
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12b) W dyrektywie (UE) 2022/2464 zobowiązano jednostki objęte jej zakresem do przekazywania informacji na temat zrównoważonego rozwoju zgodnie z obowiązkowymi europejskimi standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (ESRS). Aby uprościć wymagania i zmniejszyć obciążenia nałożone na średnio duże jednostki zatrudniające więcej niż 500, ale mniej niż 1 000 pracowników, Komisja przyjmie – nie później niż [12 miesięcy po przyjęciu niniejszej dyrektywy zmieniającej] – akt delegowany w celu

określenia uproszczonych standardów sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju (zwane dalej „S-ESRS"). Standardy S-ESRS będą obejmować podzestaw standardów ESRS, przy czym docelowo będą one zawierać jedną trzecią punktów danych wymaganych od dużych jednostek w ramach standardów ESRS, przy pełnym poszanowaniu zasady podwójnej istotności oraz zgodnie z innymi europejskimi regulacjami finansowymi, takimi jak dyrektywa (UE) 2019/2088, oraz przepisami ostrożnościowymi.

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Te średnio duże przedsiębiorstwa będą składać sprawozdania zgodnie z uproszczonymi standardami ESRS, zwanymi dalej S-ESRS. Treść tych standardów S-ESRS powinna zostać określona we wniosku dotyczącym dostosowania wymogów sprawozdawczych do wielkości przedsiębiorstw.

Poprawka 149
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 12 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(12c) W art. 29a ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki dominujące dużych grup do sporządzenia i opublikowania oświadczenia dotyczącego zrównoważonego rozwoju na poziomie skonsolidowanym. Aby doprecyzować wymagania stawiane finansowym jednostkom holdingowym, zwolniono je z obowiązku spełnienia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie. Podobnie, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne nakładane na przedsiębiorstwa, w przypadku niedawno nabytych jednostek zależnych, które nie

składają jeszcze sprawozdań, jednostka dominująca będzie mogła skorzystać z 24-miesięcznego okresu przejściowego.

Or. en

Poprawka 150
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, ***należy znieść to uprawnienie***.	(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. ***Standardy sektorowe mają zasadnicze znaczenie dla wspierania jednostek w ocenie istotności. Obecnie istnieje kilka dobrowolnych standardów sektorowych, co zwiększa złożoność dla przedsiębiorstw. Wspólne standardy sektorowe UE przyczynią się do funkcjonowania jednolitego rynku oraz zapewnią wiarygodność i porównywalność danych.*** Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, ***Komisja powinna dopilnować, aby informacje określone w tych standardach sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju były proporcjonalne do skali ryzyka i skutków wynikających z kwestii związanych ze zrównoważonym rozwojem specyficznych dla każdego sektora***. ***Komisja powinna również wziąć pod uwagę, że niekoniecznie wszystkie rodzaje działalności w tych sektorach wiążą się z wysokim ryzykiem lub skutkami dla***

zrównoważonego rozwoju. Komisja powinna zadbać o to, aby normy sektorowe nie powodowały dodatkowych obciążeń dla jednostek ani obowiązku zgłaszania zbyt dużej liczby punktów danych. Komisja powinna należycie uwzględnić, że celem standardów sektorowych jest ułatwienie ukierunkowanej i prostej sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, co pozwoli uzyskać zbiory danych o wysokiej jakości.

Or. en

Poprawka 151
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, należy ***znieść*** to uprawnienie.	(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, należy ***odroczyć*** to uprawnienie. ***Zamiast tego do 1 lutego 2027 r. Komisja wyda wytyczne sektorowe, aby wesprzeć jednostki i audytorów w ocenie ryzyka, możliwości i skutków w poszczególnych sektorach, ułatwić stosowanie ESRS i S-ESRS w danym sektorze, określić kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem, które mogą mieć istotne znaczenie dla danego sektora, oraz zmniejszyć obciążenia związane ze sprawozdawczością. W stosownych przypadkach należy uwzględnić odpowiednie normy międzynarodowe.***

Trzy lata po przyjęciu niewiążących takich wytycznych sektorowych Komisja dokona przeglądu, aby ustalić, czy powinna zaproponować standardy sektorowe w celu zapewnienia skuteczności, zmniejszenia obciążenia i dostarczenia wyjaśnień.

Or. en

Uzasadnienie

Aby pomóc przedsiębiorstwom w ocenie, które sektory są istotne, a które nie, oraz w identyfikacji odpowiednich rodzajów ryzyka, możliwości i skutków, niezbędne jest opracowanie co najmniej wytycznych dla sektorów, które ich potrzebują. Standardy sektorowe należy przyjmować wyłącznie w razie konieczności, po upływie trzech lat od przyjęcia wytycznych.

Poprawka 152
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, należy znieść to uprawnienie.	(13) W art. 29b ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2013/34/UE uprawniono Komisję do przyjęcia sektorowych standardów sprawozdawczości w drodze aktów delegowanych, przy czym pierwszy zestaw takich standardów ma zostać przyjęty do dnia 30 czerwca 2026 r. Aby uniknąć wzrostu liczby wymaganych punktów danych, które jednostki powinny zgłaszać, należy znieść to uprawnienie. ***Zamiast tego Komisja powinna przedstawić dobrowolne wytyczne dla poszczególnych sektorów. Ze względu na dużą liczbę rodzajów działalności gospodarczej Komisja powinna priorytetowo traktować wytyczne sektorowe dotyczące wysokiego ryzyka dla zrównoważonego rozwoju lub znaczącego wpływu na środowisko, prawa człowieka i zarządzanie, w tym w odniesieniu do sektorów wymienionych w sekcjach A-H i***

L załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady, oraz odpowiedniej działalności w tych sektorach, z uwzględnieniem uznanych na całym świecie standardów ujawniania informacji na temat zrównoważonego rozwoju, takich jak standardy opracowane przez Międzynarodową Radę ds. Standardów Zrównoważonego Rozwoju (ISSB) i Globalną Inicjatywę Sprawozdawczą (GRI).

Or. en

Poprawka 153
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia	***skreśla się***

sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. fr

Uzasadnienie

Restreindre les informations que les grandes entreprises peuvent demander à leurs partenaires commerciaux et sous-traitants réduira considérablement leur capacité à comprendre et à traiter les principaux impacts, risques et opportunités en matière de durabilité dans leur chaîne de valeur. La BCE souligne que des données fiables, cohérentes et comparables sont une condition préalable à l'évaluation des risques financiers liés aux facteurs de durabilité. Or, il existe actuellement un manque de disponibilité, de qualité, de granularité, de comparabilité et de transparence des données ESG. Le champ d'application initial de la collecte de données dans la CSRD est essentiel pour combler ces lacunes en matière de données, tant pour les politiques publiques que pour l'évaluation et le suivi des risques. La norme volontaire pour les PME ne couvre pas les informations sur les impacts et les actions des entreprises, leur exposition à des chaînes de valeur à haut risque, les données importantes liées aux risques climatiques et aux émissions de gaz à effet de serre, ni la durabilité sociale au-delà des données de base sur la main-d'œuvre. Elle ne suffit donc pas à combler les lacunes existantes. En effet, le rapport Draghi a recommandé la norme applicable aux PME cotées en bourse plutôt que la norme de déclaration volontaire pour les PME.

Poprawka 154
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż 1 000 pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 155
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu ***wartości*** jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu ***wartości***, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji ***wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej***	(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu ***działalności*** jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu ***działalności***, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***10 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji.

sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Poprawka 156
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ***standardy sprawozdawczości*** w zakresie zrównoważonego rozwoju nie ***powinny*** przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających	(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, ***sprawozdawczość*** w zakresie zrównoważonego rozwoju nie ***powinna*** przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***10 000*** pracowników ***i uzyskujących przychody netto ze sprzedaży***

poza informacje ujawniane zgodnie ***ze standardami*** sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

przekraczające średnio 2 mld EUR albo sumę bilansową przekraczającą średnio 500 mln EUR w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ***z instrukcjami dotyczącymi*** sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Poprawka 157
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie	(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie

zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu ***wartości***, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu ***wartości***, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu ***działalności***, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu ***działalności***, zatrudniających średnio nie więcej niż ***5 000*** pracowników ***i uzyskujących przychody netto ze sprzedaży*** w ***wysokości średnio nie więcej niż 1,5 mld EUR w*** roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Poprawka 158
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i	(14) W art. 29b ust. 4 dyrektywy 2013/34/UE określono wymóg, zgodnie z którym standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie mogą przewidywać ujawniania informacji, które wymagałoby od jednostek pozyskiwania od małych i średnich jednostek w ich łańcuchu wartości jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju dla małych i

średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.	średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE. Biorąc pod uwagę, że małe i średnie jednostki, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE, powinny zostać wyłączone ze sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, oraz w celu zmniejszenia obciążenia sprawozdawczego jednostek w łańcuchu wartości, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju nie powinny przewidywać ujawniania informacji, które wymagałyby od jednostek pozyskiwania od jednostek w ich łańcuchu wartości, zatrudniających średnio nie więcej niż ***500*** pracowników w roku obrotowym, jakichkolwiek informacji wykraczających poza informacje ujawniane zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju do dobrowolnego stosowania przez jednostki, które nie są zobowiązane do własnej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Ta poprawka odzwierciedla to podejście w odniesieniu do limitu informacji z łańcucha wartości.

Poprawka 159
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(14a) Art. 29b ust. 4 dyrektywy

2013/34/UE zawiera wymóg, aby standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju uwzględniały trudności, które jednostki mogą napotkać podczas gromadzenia informacji od podmiotów w ich łańcuchu wartości. Mając na uwadze niedawne próby blokowania przez państwa trzecie udostępniania danych z państw spoza UE przedsiębiorstwom unijnym, państwa członkowskie powinny zezwalać, by w wyjątkowych przypadkach, gdy jednostka z państwa trzeciego spoza UE mogłaby zostać ukarana na podstawie przepisów państwa trzeciego wyłącznie za przekazanie danych dotyczących zrównoważonego rozwoju, informacje wymagane na mocy niniejszej dyrektywy, których jednostka z państwa trzeciego nie przekazała, mogły zostać zastąpione wartościami domyślnymi. Ta wartość domyślna, obliczona na podstawie danych wtórnych lub z nich zaczerpnięta, stanowi szacunkową średnią wartość wskaźnika dla danego kraju i sektora. W przypadku gdy takie wartości domyślne nie są dostępne, państwa członkowskie zezwalają na nieujawnianie informacji, jeżeli istnieje ryzyko kar na podstawie przepisów państwa trzeciego.

Or. en

Uzasadnienie

W świetle niedawnych prób blokowania przez państwa trzecie udostępniania danych z państw spoza UE przedsiębiorstwom unijnym uważamy, że należy zapewnić przedsiębiorstwom możliwość zastąpienia tych danych wartościami domyślnymi stanowiącymi szacunkową średnią wskaźnika dla danego kraju i sektora. W przypadku braku takich wartości domyślnych przedsiębiorstwa nie powinny ponosić odpowiedzialności za przepisy obowiązujące w państwach trzecich. Poprawka ta pozwala im zatem na nieujawnianie tych informacji, jeżeli przedsiębiorstwom grożą za to kary.

Poprawka 160
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(15) W art. 29d dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki podlegające wymogom określonym w art. 19a i 29a tej dyrektywy do sporządzania ich sprawozdania z działalności lub, w stosownych przypadkach, skonsolidowanego sprawozdania z działalności w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815[11] oraz do znakowania ich sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacji podlegających ujawnieniu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[12], zgodnie z elektronicznym formatem raportowania, który ma zostać określony w tym rozporządzeniu delegowanym. Aby zapewnić jednostkom jasność, należy sprecyzować, że do czasu przyjęcia takich przepisów dotyczących znakowania w drodze tego rozporządzenia delegowanego jednostki nie powinny być zobowiązane do znakowania swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.	***skreśla się***

---

[11] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu sprawozdawczego (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających

zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 161
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(15) W art. 29d dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki podlegające wymogom określonym w art. 19a i 29a tej dyrektywy do sporządzania ich sprawozdania z działalności lub, w stosownych przypadkach, skonsolidowanego sprawozdania z działalności w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815[11] oraz do znakowania ich sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacji podlegających ujawnieniu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[12], zgodnie z elektronicznym formatem raportowania, który ma zostać określony w tym rozporządzeniu delegowanym. Aby zapewnić jednostkom jasność, należy sprecyzować, że ***do czasu przyjęcia takich przepisów dotyczących znakowania w drodze tego rozporządzenia delegowanego*** jednostki nie powinny być zobowiązane do znakowania swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.	(15) W art. 29d dyrektywy 2013/34/UE zobowiązano jednostki podlegające wymogom określonym w art. 19a i 29a tej dyrektywy do sporządzania ich sprawozdania z działalności lub, w stosownych przypadkach, skonsolidowanego sprawozdania z działalności w elektronicznym formacie raportowania określonym w art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/815[11] oraz do znakowania ich sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym informacji podlegających ujawnieniu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852[12], zgodnie z elektronicznym formatem raportowania, który ma zostać określony w tym rozporządzeniu delegowanym. Aby zapewnić jednostkom jasność, należy sprecyzować, że jednostki nie powinny być zobowiązane do znakowania swojej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.
[11] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE	[11] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/815 z dnia 17 grudnia 2018 r. uzupełniające dyrektywę 2004/109/WE

Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu sprawozdawczego (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).	Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących specyfikacji jednolitego elektronicznego formatu sprawozdawczego (Dz.U. L 143 z 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).
[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).	[12] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

Or. en

Poprawka 162
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Zgodnie z art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadają za zapewnienie, by określone dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Aby zapewnić jednostkom elastyczność i zmniejszyć ich obciążenie sprawozdawcze, należy sprecyzować, że wspólna odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki za zgodność z wymogami określonymi w art. 29d tej dyrektywy w odniesieniu do cyfryzacji sprawozdania z działalności ogranicza się	***skreśla się***

do jego publikacji w jednolitym formacie elektronicznym, w tym do znakowania zawartej w nim sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Or. en

Poprawka 163
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Zgodnie z art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadają za zapewnienie, by określone dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Aby zapewnić jednostkom elastyczność i zmniejszyć ich obciążenie sprawozdawcze, należy sprecyzować, że wspólna odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki za zgodność z wymogami określonymi w art. 29d tej dyrektywy w odniesieniu do cyfryzacji sprawozdania z działalności ogranicza się do jego publikacji w jednolitym formacie elektronicznym***, w tym do znakowania zawartej w nim sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju***.	(16) Zgodnie z art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadają za zapewnienie, by określone dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Aby zapewnić jednostkom elastyczność i zmniejszyć ich obciążenie sprawozdawcze, należy sprecyzować, że wspólna odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki za zgodność z wymogami określonymi w art. 29d tej dyrektywy w odniesieniu do cyfryzacji sprawozdania z działalności ogranicza się do jego publikacji w jednolitym formacie elektronicznym.

Or. en

Poprawka 164
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(16) Zgodnie z art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadają za zapewnienie, by określone dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Aby zapewnić jednostkom elastyczność i zmniejszyć ich obciążenie sprawozdawcze, należy sprecyzować, że wspólna odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki za zgodność z wymogami określonymi w art. 29d tej dyrektywy w odniesieniu do cyfryzacji sprawozdania z działalności ogranicza się do jego publikacji w jednolitym formacie elektronicznym, w tym do znakowania zawartej w nim sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju.	(16) Zgodnie z art. 33 ust. 1 dyrektywy 2013/34/UE członkowie organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki wspólnie odpowiadają za zapewnienie, by określone dokumenty były sporządzane i ogłaszane zgodnie z wymogami tej dyrektywy. Aby zapewnić jednostkom elastyczność i zmniejszyć ich obciążenie sprawozdawcze, należy sprecyzować, że wspólna odpowiedzialność członków organów administrujących, zarządzających i nadzorujących jednostki za zgodność z wymogami określonymi w art. 29d tej dyrektywy w odniesieniu do cyfryzacji sprawozdania z działalności ogranicza się do jego publikacji w jednolitym formacie elektronicznym, w tym do znakowania zawartej w nim sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. ***Odpowiedzialność członków wyznaczonych organów należy oceniać z uwzględnieniem indywidualnych okoliczności naruszenia obowiązków, zgodnie z kryterium winy i oceną stopnia zawinienia, a także stopnia uciążliwości znakowania dla funkcjonowania jednostki, w granicach swobodnie określonych przez państwo członkowskie.***

Or. en

Poprawka 165
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(16a) W art. 34 dyrektywy 2013/34/UE określono pewne wymogi dotyczące audytu i atestacji sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Aby

zapewnić mniej rygorystyczne wymogi dotyczące audytu dla średnich i dużych jednostek sporządzających sprawozdania zgodnie ze standardami sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju przyjętymi na podstawie art. 29ba, jednostki te są zwolnione z wymogów dotyczących audytu określonych w art. 34 ust. 1 lit. aa) przez pierwsze dwa lata sprawozdawczości, a po upływie tych dwóch lat mogą spełniać wymogi art. 34 ust. 1 lit. aa) co dwa lata. Średnie i duże jednostki będą ponadto musiały stosować wymogi dotyczące audytu określone w art. 34 ust. 1 lit. aa) wyłącznie w odniesieniu do wskaźników ilościowych w swoim pierwszym sprawozdaniu, a następnie rozszerzyć te wymogi na całe sprawozdanie w kolejnych latach.

Or. en

Uzasadnienie

Wymogi dotyczące audytu powinny być wprowadzane stopniowo w średnich i dużych jednostkach, tak aby znacznie obniżyć koszty związane z zapewnieniem zgodności. Z tego powodu uważamy, że w ciągu pierwszych dwóch lat sprawozdawczości nie powinny obowiązywać żadne wymogi dotyczące audytu, a pełne sprawozdania powinny być składane co dwa lata. Pierwsze sprawozdanie powinno być ponadto poddane audytowi wyłącznie w odniesieniu do danych ilościowych, a dane jakościowe powinny być poddane audytowi w kolejnych sprawozdaniach.

Poprawka 166
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w	***skreśla się***

przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do 450 000 000 EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do 50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

Or. fr

Uzasadnienie

Ponieważ nie należy podnosić progu określającego, które przedsiębiorstwa powinny zostać objęte CSRD, nie należy też podnosić progów dla przedsiębiorstw z państw trzecich. W opinii EBC w sprawie zbiorczego aktu prawnego I zaleca się, aby nie zmieniać progów obrotu dla przedsiębiorstw z państw trzecich.

Poprawka 167
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity	***skreśla się***

czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do 450 000 000 EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do 50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

Or. en

Poprawka 168
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży	***skreśla się***

przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do 450 000 000 EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do 50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

Or. en

Poprawka 169
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające ***150*** mln EUR ***lub***, ***w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln***	(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna ***lub oddział*** w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające ***500 000 000*** mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki

EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do ***450 000 000*** EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej ***powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży*** oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do ***50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek***.

dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do ***1 000 000 000*** EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej ***i*** oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do ***1 000 000 000 EUR***.

Or. en

Poprawka 170
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do	(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do

kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do ***450 000 000*** EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do ***50 000 000*** EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów netto ze sprzedaży jednostki z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do ***2 000 000 000*** EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do ***500 000 000*** EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

Or. en

Poprawka 171
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego***. Aby zapewnić ściślejsze dostosowanie do kryteriów wykorzystywanych do określenia, które jednostki są objęte zakresem dyrektywy (UE) 2024/1760, próg przychodów*** netto ze sprzedaży ***jednostki***	(17) Zgodnie z art. 40a ust. 1 akapity czwarty i piąty dyrektywy 2013/34/UE jednostka zależna w Unii jednostki z państwa trzeciego uzyskującej w Unii przychody netto ze sprzedaży przekraczające 150 mln EUR lub, w przypadku braku takiej jednostki zależnej, oddział w Unii, który uzyskuje przychody netto ze sprzedaży przekraczające 40 mln EUR, muszą opublikować i udostępnić informacje na temat zrównoważonego rozwoju na poziomie grupy jednostki dominującej z państwa trzeciego***, pod warunkiem że na poziomie grupy jednostka z państwa trzeciego generowała przychody*** netto ze sprzedaży ***przekraczające 150 mln EUR w Unii w każdym z dwóch ostatnich***

z państwa trzeciego należy zwiększyć ze 150 000 000 EUR do 450 000 000 EUR. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do 50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek.

kolejnych lat obrotowych. W celu zachowania spójności i zmniejszenia obciążeń należy dostosować wielkość jednostki zależnej i oddziału, które mają zostać objęte zakresem art. 40a. Wielkość jednostki zależnej powinna odpowiadać wielkości dużej jednostki, natomiast kryteria dotyczące przychodów netto ze sprzedaży oddziału należy zwiększyć z 40 000 000 EUR do 50 000 000 EUR, aby dostosować je do progu przychodów netto ze sprzedaży dużych jednostek. ***Ponieważ standardy sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w art. 29b zostaną uproszczone oraz w celu zachowania równych warunków działania między przedsiębiorstwami z UE i spoza UE, w art. 40a nakłada się na grupy z państw trzecich obowiązek sprawozdawczości zgodnie ze standardami określonymi w art. 29b, jeżeli spełniają one następujące kryteria: (i) obecność w UE poprzez co najmniej jedną jednostkę zależną, dużą lub (ii) w przypadku braku jednostki zależnej, oddział uzyskujący przychody netto ze sprzedaży w wysokości 50 mln EUR, aby dostosować się do progu przychodów netto dla dużych jednostek, oraz (iii) przychody netto ze sprzedaży na poziomie grupy osiągnięte przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla w ostatnim roku obrotowym przekraczają 150 mln EUR w Unii w każdym z dwóch ostatnich kolejnych lat obrotowych.***

Or. en

Uzasadnienie

Aby zachować równe warunki działania między przedsiębiorstwami z UE i spoza UE, uważamy, że należy obniżyć próg przychodów do 150 mln EUR w Unii Europejskiej, aby przedsiębiorstwa z państw trzecich były zobowiązane do sporządzania skonsolidowanego sprawozdania zgodnie z art. 40 lit. a). Oprócz tego, ponieważ ESRS zostaną znacznie uproszczone, a przedsiębiorstwa europejskie będą musiały składać sprawozdania z działalności prowadzonej na całym świecie zgodnie z ESRS, proponujemy wyrównanie warunków działania z przedsiębiorstwami z państw trzecich i zobowiązanie ich do składania sprawozdań zgodnie z ESRS.

Poprawka 172
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.	***skreśla się***

Or. fr

Poprawka 173
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty,	(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty,

od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie ***duże*** jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie jednostki zatrudniające średnio ponad ***10 000*** pracowników ***i uzyskujące przychody netto ze sprzedaży przekraczające średnio 2 mld EUR albo sumę bilansową przekraczającą średnio 500 mln EUR*** w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

Or. en

Poprawka 174
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie	(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie

zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie ***duże*** jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie jednostki zatrudniające średnio ponad ***5 000*** pracowników ***i uzyskujące przychody netto ze sprzedaży przekraczające średnio 1,5 mld EUR*** w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

Or. en

Poprawka 175
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad	(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad

1 000 pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

10 000 pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

Or. en

Poprawka 176
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki ***zatrudniające średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym***, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich	(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są

jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.	dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

Or. en

Poprawka 177
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.	(18) W art. 5 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2013/34/UE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danej jednostki. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***500*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek, których papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w UE.

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Ta poprawka odzwierciedla to podejście.

Poprawka 178
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.	***skreśla się***

Or. fr

Poprawka 179
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty,	(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty,

od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***10 000*** pracowników ***i uzyskujące przychody netto ze sprzedaży przekraczające średnio 2 mld EUR albo sumę bilansową przekraczającą średnio 500 mln EUR*** w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

Or. en

Poprawka 180
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty

Poprawka

(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty

te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.	te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***5 000*** pracowników ***i uzyskujące przychody netto ze sprzedaży przekraczające średnio 1,5 mld EUR*** w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

Or. en

Poprawka 181
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących	(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***10 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących

skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

Or. en

Poprawka 182
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki ***zatrudniające średnio ponad 1 000 pracowników w roku obrotowym***, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.	(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

Or. en

Poprawka 183
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***1 000*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.	(19) W art. 5 ust. 2 akapit trzeci dyrektywy (UE) 2022/2464 określono daty, od których państwa członkowskie mają stosować wymogi dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 2004/109/WE, przy czym daty te różnią się w zależności od wielkości danego emitenta. Biorąc pod uwagę, że zakres wymogów dotyczących jednostkowej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju należy ograniczyć, tak aby obejmował jedynie duże jednostki zatrudniające średnio ponad ***500*** pracowników w roku obrotowym, oraz że należy odpowiednio ograniczyć zakres wymogów dotyczących skonsolidowanej sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju, należy dostosować kryteria określania dat rozpoczęcia stosowania oraz skreślić odniesienie do małych i średnich jednostek.

Or. en

Uzasadnienie

Jak wspomniano, wprowadzamy trzypoziomowe podejście z pośrednim zakresem obejmującym jednostki zatrudniające od 500 do 1 000 pracowników. Ta poprawka odzwierciedla to podejście.

Poprawka 184
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(19a) Wymogi sprawozdawcze są często złożone i wymagają znacznych zasobów, a jednocześnie nie zawsze zapewniają wystarczającą bezpośrednią wartość dodaną względem celów dyrektyw. Do głównych wyzwań należą nadmierna ilość tekstu opisowego, ograniczona interoperacyjność z globalnymi standardami sprawozdawczości oraz powtarzające się żądania przekazania tych samych danych w ramach wielu obowiązków sprawozdawczych. W związku z tym EFRAG powinna znacznie uprościć ESRS przez zmniejszenie liczby punktów danych o co najmniej połowę. EFRAG powinna również wybrać punkty danych ilościowych, ponieważ punkty danych jakościowych praktycznie uniemożliwiają porównanie zaangażowania jednostek w sprawozdawczość zgodną z ESRS.

Or. en

Poprawka 185
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(19a) W kontekście niniejszej dyrektywy oraz bieżących i przyszłych inicjatyw na rzecz uproszczenia ważne jest zapewnienie spójności między informacjami, które jednostki muszą ujawniać zgodnie z dyrektywą (UE) 2022/2464, a informacjami, których uczestnicy rynku finansowego potrzebują do wypełnienia obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2019/2088. Co więcej, niniejsza dyrektywa pozostaje bez

uszczerbku dla innych obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów europejskich, takich jak przepisy sektorowe i dotyczące usług finansowych.

Or. en

Uzasadnienie

Działania na rzecz uproszczenia powinny uwzględniać łańcuch wartości istniejący w Europie. Dane są potrzebne inwestorom, bankom, ubezpieczycielom i instytucjom finansowym do celów sprawozdawczości własnej, ponieważ muszą oni znać elementy charakteryzujące miejsca, w które inwestują.

Poprawka 186
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były	***skreśla się***

zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów dotyczących innych aspektów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi produktami lub usługami.

Or. en

Poprawka 187
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym	***skreśla się***

skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów dotyczących innych aspektów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi produktami lub usługami.

Or. en

Poprawka 188
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. ***W celu zapewnienia,*** aby państwa członkowskie nie ***wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres*** przepisów ***podlegających pełnej harmonizacji*** zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 ***należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w***	(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. Aby państwa członkowskie ***mogły nadal dążyć do większej ochrony środowiska i praw człowieka, zgodnie z najlepszymi praktykami międzynarodowymi,*** nie ***należy rozszerzać*** przepisów ***harmonizacyjnych*** zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760**.** Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi

zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów ***dotyczących innych aspektów***, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi produktami lub usługami.

produktami lub usługami.

Or. fr

Uzasadnienie

Chociaż pierwotny zakres CSDDD był ważnym pierwszym krokiem zapewniającym rozliczalność przedsiębiorstw w zakresie praw człowieka i środowiska naturalnego, nadal różnił się on od Wytycznych ONZ dotyczących biznesu i praw człowieka.W związku z tym nie należy dalej ograniczać zdolności państw członkowskich do poprawy niektórych aspektów dyrektywy.

Poprawka 189
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność	(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność

prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. ***Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów dotyczących innych aspektów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi produktami lub usługami.***	prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na ***wszystkie*** dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności.
	Or. en

Poprawka 190
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność	(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, ***wprowadzając przepisy z nią sprzeczne,*** oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia

prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia ***bardziej*** rygorystycznych ***lub bardziej szczegółowych*** przepisów ***dotyczących innych aspektów***, w ***tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom związanym z nowymi produktami lub usługami***.

regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązek identyfikacji, obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia ***szczególnych lub mniej*** rygorystycznych przepisów ***dostosowujących obowiązki należytej staranności do lokalnych uwarunkowań***, ***sytuacji makroekonomicznej i polityki gospodarczej danego państwa członkowskiego,*** w ***szczególności z uwzględnieniem specyfiki handlu i współpracy transgranicznej***.

Or. en

Poprawka 191
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 20

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska	(20) W art. 4 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zakazano państwom członkowskim wprowadzania do prawa krajowego przepisów w dziedzinie objętej tą dyrektywą ustanawiających obowiązki dotyczące należytej staranności w zakresie praw człowieka i ochrony środowiska

odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności ***obowiązek identyfikacji,*** obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane***, obowiązki współpracy z interesariuszami w określonych przypadkach oraz obowiązek zapewnienia mechanizmu składania skarg i powiadamiania***. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów dotyczących innych aspektów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom ***związanym z nowymi produktami lub usługami***.	odbiegające od obowiązków ustanowionych w art. 8 ust. 1 i 2 oraz art. 10 ust. 1 tej dyrektywy. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie nie wykraczały poza tę dyrektywę, oraz aby uniknąć rozdrobnienia otoczenia regulacyjnego powodującego niepewność prawa i niepotrzebne obciążenia, zakres przepisów podlegających pełnej harmonizacji zawartych w dyrektywie (UE) 2024/1760 należy rozszerzyć na dodatkowe przepisy regulujące podstawowe aspekty procesu należytej staranności. Obejmuje to w szczególności obowiązki w zakresie przeciwdziałania niekorzystnym skutkom, które zostały lub powinny były zostać zidentyfikowane. Jednocześnie państwa członkowskie powinny mieć możliwość wprowadzenia bardziej rygorystycznych lub bardziej szczegółowych przepisów dotyczących innych aspektów, w tym w celu przeciwdziałania pojawiającym się zagrożeniom***, szczególnym skutkom, produktom, usługom lub sytuacjom***.

Or. en

Poprawka 192
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka.	***skreśla się***

Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia

ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Poprawka 193
Henrik Dahl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***zmniejszyć obciążenie*** przedsiębiorstw, ***które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej*** działalności ***przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1***”). W związku z	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***jednak osiągnąć cel Komisji Europejskiej, jakim jest uproszczenie otoczenia regulacyjnego i zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla europejskich*** przedsiębiorstw ***o co najmniej 25*** %, ***a dla MŚP o 35 %, należy uchylić dyrektywę (UE) 2024/1760. Co więcej, wiele obowiązków sprawozdawczych w całym***

tym***, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został***

łańcuchu działalności ***jest już objętych zasadami sprawozdawczości zgodnymi z CSRD***. W związku z tym ***uchylenie dyrektywy (UE) 2024/1760 pomogłoby uniknąć powielania sprawozdawczości.***

zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Poprawka 194
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***zmniejszyć obciążenie*** przedsiębiorstw, ***które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej*** działalności ***przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1***"). W związku z tym***, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen***	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***jednak osiągnąć cel Komisji Europejskiej, jakim jest uproszczenie otoczenia regulacyjnego i zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla europejskich*** przedsiębiorstw ***o co najmniej 25*** %, ***a dla MŚP o 35 %, należy uchylić dyrektywę (UE) 2024/1760. Co więcej, wiele obowiązków sprawozdawczych w całym łańcuchu*** działalności ***jest już objętych zasadami sprawozdawczości zgodnymi z CSRD***. W związku z tym ***uchylenie dyrektywy (UE) 2024/1760 pomogłoby***

wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający uniknąć powielania sprawozdawczości.

oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Poprawka 195
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***zmniejszyć obciążenie*** przedsiębiorstw, ***które muszą wypełnić ten obowiązek,*** wymagana należyta staranność powinna ***zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1***"). ***W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje***	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***zapewnić kompleksową należytą staranność opartą na analizie ryzyka, która odpowiednio przyczynia się do rozwiązywania problemów w łańcuchach dostaw*** przedsiębiorstw, wymagana należyta staranność powinna ***obejmować cały łańcuch wartości***. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Uzasadnienie

Naruszenia praw podstawowych i praw człowieka najprawdopodobniej wystąpią na dalszym etapie łańcucha wartości przedsiębiorstwa, a nie wśród jego partnerów biznesowych na poziomie pierwszym.Podejście uwzględniające cały łańcuch dostaw jest podstawową zasadą należytej staranności.

Poprawka 196
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności*** przedsiębiorstwa***, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”).*** W ***związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w*** odniesieniu do ***bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera***	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby ***ułatwić przestrzeganie tego obowiązku, w niniejszej dyrektywie określono źródła informacji, na których powinny polegać*** przedsiębiorstwa w ***pierwszej instancji w*** odniesieniu do ***ich obowiązku określania zakresu.***

biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. ***Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.***

Poprawka 197
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. ***Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”).*** W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po ***sporządzeniu katalogu*** swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w ***odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego.*** Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po ***określeniu zakresu*** swoich łańcuchów działalności ***w celu zidentyfikowania ogólnych obszarów***, ***w przypadku których jest największe prawdopodobieństwo wystąpienia niekorzystnych skutków i w przypadku których skutki te będą najdotkliwsze,*** powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w ***przypadku zidentyfikowania takich skutków.***

organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. ***Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.***

Or. en

Poprawka 198
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna ***zasadniczo ograniczać się do własnej*** działalności przedsiębiorstwa, ***działalności*** jego jednostek zależnych ***i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”).*** W ***związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w*** przypadku***,*** gdy ***dane*** przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. ***W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie*** informacje, powinno przeprowadzić	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność ***nie*** powinna ***już rozpoczynać się od procesu identyfikacji obejmującego sporządzanie kompleksowego katalogu całej*** działalności przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych ***oraz,*** w przypadku gdy ***ma to związek z łańcuchem działalności, jego partnerów biznesowych, ale od określenia zakresu tej działalności. Określenie zakresu powinno się opierać na analizie ryzyka i bazować wyłącznie na informacjach, które*** przedsiębiorstwo ***może uzyskać samodzielnie, takich jak*** informacje ***umowne***, ***informacje podane do wiadomości publicznej, informacje zebrane w ramach inicjatyw wielostronnych, wiedza sektorowa, informacje przekazane przez interesariuszy zgodnie z niniejszą dyrektywą. Jeżeli w wyniku określenia zakresu przedsiębiorstwo dysponuje informacjami wskazującymi na prawdopodobieństwo wystąpienia niekorzystnych skutków,*** powinno przeprowadzić szczegółową ocenę ***działalności, która wzbudza podejrzenie wystąpienia niekorzystnego skutku***. ***Ocena ta powinna opierać się zarówno na łatwo dostępnych informacjach, które*** przedsiębiorstwa ***mogą uzyskać samodzielnie, jak i na informacjach uzyskanych od jednostek zależnych, partnerów biznesowych lub interesariuszy przedsiębiorstwa. Główna różnica między pierwszym etapem, tj. określeniem zakresu, a drugim etapem, jakim jest szczegółowa ocena, polega na poziomie***

szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa ***powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu*** do niekorzystnych skutków ***występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa***. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

interakcji z partnerami biznesowymi. Przy określaniu zakresu nie ma żadnej interakcji, ale szczegółowa ocena wymaga pewnej interakcji. ***Szczegółowa ocena powinna być stopniowo rozszerzana poza poziom pierwszy i powinna być proporcjonalna*** do ***dotkliwości lub prawdopodobieństwa wystąpienia*** niekorzystnych skutków. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. ***Jeżeli przedsiębiorstwo nie może uzyskać informacji, ponieważ nie można zidentyfikować partnera biznesowego lub partner biznesowy nie odpowiedział na wielokrotne żądania podczas szczegółowej oceny, przedsiębiorstwo powinno uznać, że potencjalny niekorzystny skutek został zidentyfikowany. W międzyczasie przedsiębiorstwo może powiadomić organy nadzorcze i poprosić o wytyczne.*** Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Uzasadnienie

Based on risk-based approach we set up a three stages approach :1/ A scoping exercise where risks are identified based on information the company can obtain on their own.2/ Based on this scoping, an in-depth assessment takes place based, this time, on information the company can gather contacting their business partners, direct or indirect.This assessment must be gradual and proportionate, extending from tier to tier.3/ If after this assessment, the information cannot be obtain a potential risk must be deemed identifiable and the next stage of the due diligence process must be triggered (preventing an adverse impact) with the last identifiable link of the chain.Meanwhile, the company can notify the supervisory authority to prove its good faith and seek guidance.

Poprawka 199
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W ***art. 5 dyrektywy*** (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, ***działalności*** jego ***jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1"). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych.*** Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie	(21) W ***dyrektywie*** (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, ***z uwzględnieniem*** jego ***specyfiki, otoczenia operacyjnego i strategicznego, potrzeby utrzymania konkurencyjności jako nieodłącznej cechy przedsiębiorczości i warunku sine qua non istnienia jednostki.***

powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. ***Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.***

Or. en

Poprawka 200
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. ***Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada***	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych.

takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Poprawka 201
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i

środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że

środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego ***lub ich pośredni partner biznesowy prowadzi działalność w sektorze wysokiego ryzyka lub na obszarze geograficznym wysokiego ryzyka***. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. ***Sektor wysokiego ryzyka i obszar geograficzny wysokiego ryzyka oznaczają sektor lub obszar, na którym dochodzi do systematycznych i powszechnych naruszeń zasad należytej staranności*** w ***zakresie praw człowieka i środowiska. W*** przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada

wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

takie informacje ***lub jego pośredni partner biznesowy prowadzi działalność na obszarze geograficznym wysokiego ryzyka***, powinno ***ono*** przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. en

Poprawka 202
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 21

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże	(21) W art. 5 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do zapewnienia, aby duże

przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji – ***na przykład za pośrednictwem wiarygodnych doniesień mediów lub doniesień organizacji pozarządowych, doniesień o niedawnych incydentach lub na podstawie powtarzających się problemów w określonych miejscach*** – dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w

przedsiębiorstwa powyżej określonej wielkości dochowywały należytej staranności w zakresie praw człowieka i środowiska opartej na analizie ryzyka. Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw, które muszą wypełnić ten obowiązek, wymagana należyta staranność powinna zasadniczo ograniczać się do własnej działalności przedsiębiorstwa, działalności jego jednostek zależnych i działalności jego bezpośrednich partnerów biznesowych („poziom 1”). W związku z tym, jeżeli chodzi o relacje biznesowe, przedsiębiorstwa, po sporządzeniu katalogu swoich łańcuchów działalności, powinny być zobowiązane do przeprowadzania szczegółowych ocen wyłącznie w odniesieniu do bezpośrednich partnerów biznesowych. Przedsiębiorstwa powinny jednak spoglądać poza swoje bezpośrednie relacje biznesowe, jeżeli posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Wiarygodne informacje oznaczają obiektywne informacje, które pozwalają przedsiębiorstwu stwierdzić, że istnieje uzasadnione prawdopodobieństwo, że dane informacje są prawdziwe. Może tak być w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo otrzymało skargę lub znalazło się w posiadaniu informacji dotyczących prawdopodobnej lub rzeczywistej szkodliwej działalności na poziomie pośredniego partnera biznesowego. W przypadku gdy przedsiębiorstwo posiada takie informacje, powinno przeprowadzić szczegółową ocenę. Przedsiębiorstwa powinny również przeprowadzać szczegółowe oceny w odniesieniu do niekorzystnych skutków występujących poza zakresem odpowiedzialności ich bezpośredniego partnera biznesowego, w przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z

przypadku gdy struktura tej relacji biznesowej nie ma uzasadnienia ekonomicznego i pozwala przypuszczać, że wybrano ją w celu usunięcia bezpośredniego dostawcy prowadzącego szkodliwe działania z zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

zakresu kompetencji przedsiębiorstwa. W przypadku gdy szczegółowa ocena potwierdzi prawdopodobieństwo wystąpienia lub wystąpienie niekorzystnego skutku, należy uznać, że niekorzystny skutek został zidentyfikowany. Ponadto przedsiębiorstwa powinny dążyć do zapewnienia, aby ich kodeks postępowania – stanowiący część ich polityki należytej staranności i określający oczekiwania co do tego, w jaki sposób należy chronić prawa człowieka, w tym prawa pracownicze, i środowisko w ramach działalności gospodarczej – był przestrzegany w całym łańcuchu działalności zgodnie z umowami kaskadowymi i wsparciem MŚP.

Or. it

Uzasadnienie

Sformułowanie tej części tekstu wydaje się mylące i zbyt ogólnikowe.

Poprawka 203
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie	***skreśla się***

informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.

Or. fr

Uzasadnienie

Standard VSME opracowano dla MŚP, a nie dla przedsiębiorstw zatrudniających od 250 do 1 000 pracowników.Nie przetestowano go na tych większych przedsiębiorstwach.Celem VSME było stworzenie podstawy dla wniosków o udostępnienie danych składanych przez MŚP poprzez szczegółowe określenie podstawowych danych dotyczących ryzyk środowiskowych, społecznych i z zakresu ładu korporacyjnego istotnych dla wszystkich MŚP, a nie ograniczenie rodzaju informacji, o które można się zwrócić.

Poprawka 204
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 205
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Aurore Lalucq, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 206
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ***ograniczyć*** efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków,	(22) Aby ***wyeliminować*** efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków,

duże przedsiębiorstwa powinny ***ograniczyć wnioski o udzielenie*** informacji ***do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.***	duże przedsiębiorstwa ***nie*** powinny ***żądać od nich żadnych*** informacji***.***

Or. en

Poprawka 207
Angelika Niebler, Christian Doleschal, Stefan Köhler, Markus Ferber, Andrea Wechsler, Andreas Schwab, Christine Schneider, Ralf Seekatz, David McAllister, Oliver Schenk, Daniel Caspary, Norbert Lins, Sabine Verheyen, Christian Ehler, Isabelle Le Callennec, Laurent Castillo, François-Xavier Bellamy, Christophe Gomart, Lukas Mandl, Céline Imart, Verena Mertens, Marion Walsmann, Angelika Winzig

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o ***sporządzanie katalogu*** łańcucha ***wartości*** w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, ***duże*** przedsiębiorstwa powinny ***ograniczyć wnioski o udzielenie*** informacji do informacji ***określonych*** w standardach do dobrowolnego stosowania, ***o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują*** dodatkowych informacji ***do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny*** racjonalny sposób.	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o ***określanie zakresu*** łańcucha ***działalności*** w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, przedsiębiorstwa ***objęte tym zakresem nie*** powinny ***starać się uzyskać*** informacji ***od swoich partnerów biznesowych, lecz polegać wyłącznie na informacjach, które są już racjonalnie dostępne, takich jak informacje podane*** do ***wiadomości publicznej, informacje uzyskane w wyniku wyszukiwania oraz informacje uzyskane w ramach wcześniejszej współpracy. Informacje na poziomie podmiotu nie są na tym etapie istotne, podobnie jak komunikacja z partnerami biznesowymi. Uzyskanie takich*** informacji ***powinno być możliwe wyłącznie*** w celu przeprowadzenia dalszych ocen pod pewnymi warunkami. ***W takim przypadku powinna istnieć możliwość uzyskania od***

bezpośrednich partnerów biznesowych zatrudniających mniej niż 5 000 pracowników i uzyskujących przychody netto ze sprzedaży przekraczające 1,5 mld EUR informacji wykraczających poza informacje określone w standardach do dobrowolnego stosowania, ***wyłącznie jeżeli, zgodnie z podejściem opartym na ryzyku, informacje takie są niezbędne w świetle przesłanek wskazujących na faktyczne wystąpienia niekorzystnych skutków lub ponieważ standardy nie obejmują odpowiednich skutków, a takich*** dodatkowych informacji ***nie można w*** racjonalny sposób ***pozyskać innymi środkami, głównie z istniejących lub wtórnych źródeł***. ***To samo powinno mieć zastosowanie, gdy przedsiębiorstwa muszą spojrzeć poza granice swoich bezpośrednich partnerów biznesowych, gdyż posiadają wiarygodne informacje wskazujące na wystąpienie niekorzystnego skutku na poziomie pośredniego partnera biznesowego. Aby ułatwić przedsiębiorstwom i odpowiednim partnerom biznesowym przestrzeganie przepisów, powinna istnieć możliwość uzyskania niezbędnych informacji indywidualnie lub wspólnie.***

Or. en

Poprawka 208
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć

wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w ***standardach*** do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE***, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób***.	wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w ***niewiążących wskazówkach*** do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE.

Or. en

Poprawka 209
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji ***określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.***	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji ***dotyczących relacji biznesowych, wyłącznie gdy jest to konieczne w ramach szczegółowej oceny (nie do celów określania zakresu), w przypadku uznania, że wystąpienie skutków jest najbardziej prawdopodobne lub skutki najbardziej dotkliwe***. ***Przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do podejmowania działań mających na celu zapobieżenie niekorzystnym skutkom, złagodzenie ich, ich usunięcie lub ograniczenie, wyłącznie w przypadku, gdy dane przedsiębiorstwo samo spowodowało lub wspólnie spowodowało ten skutek.***

Or. en

Poprawka 210
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE***, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób***.	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE.

Or. it

Uzasadnienie

Wniosek otwiera możliwość żądania dodatkowych danych wykraczających poza standard VSME, gdy okaże się to konieczne w świetle oznak wskazujących na prawdopodobne występowanie niekorzystnych skutków lub ponieważ standard VSME nie obejmuje istotnych skutków, a informacji nie można uzyskać w inny sposób. Powiązanie poziomu informacji, które mogą być wymagane od mikroprzedsiębiorstw i MŚP, ze standardem VSME stanowi podstawowe zabezpieczenie najmniejszych podmiotów gospodarczych przed nieproporcjonalnym obciążeniem biurokratycznym. Wspomniane odstępstwo należy usunąć.

Poprawka 211
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji,	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji,

jeżeli chodzi o ***sporządzanie katalogu łańcucha wartości*** w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do ***sporządzenia katalogu*** i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.

jeżeli chodzi o ***szczegółową ocenę*** w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do ***szczegółowej oceny*** i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.

Or. en

Uzasadnienie

W naszym podejściu pierwszy etap (określenie zakresu) nie wymaga interakcji z podmiotami spoza przedsiębiorstwa, więc limit informacji z łańcucha wartości ma sens dopiero na drugim etapie (szczegółowa ocena).

Poprawka 212
Billy Kelleher, Morten Løkkegaard

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania” obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób. ***W przypadku gdy duże przedsiębiorstwo nabywa produkt lub usługę, których dokumentacja wykazuje wyjątkowe wyniki w zakresie ochrony***

środowiska zgodnie z dyrektywą (UE) 2024/825 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2005/29/WE i 2011/83/UE w odniesieniu do wzmocnienia pozycji konsumentów w procesie transformacji ekologicznej poprzez lepszą ochronę przed nieuczciwymi praktykami oraz lepsze informowanie dokumentację tę, w stosownych przypadkach, uznaje się za wystarczający dowód, do którego przedsiębiorstwo może bezpośrednio odwołać się w swoich sprawozdaniach.

Or. en

Poprawka 213
Lukas Mandl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 22

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób.	(22) Aby ograniczyć efekt „skapywania" obowiązków na małe i średnie jednostki oraz małe spółki o średniej kapitalizacji, jeżeli chodzi o sporządzanie katalogu łańcucha wartości w celu identyfikacji niekorzystnych skutków, duże przedsiębiorstwa powinny ograniczyć wnioski o udzielenie informacji do informacji określonych w standardach do dobrowolnego stosowania, o których mowa w art. 29a dyrektywy (UE) 2013/34/UE, chyba że potrzebują dodatkowych informacji do sporządzenia katalogu i nie mogą pozyskać tych informacji w inny racjonalny sposób. ***Jednostki sprawozdające nie powinny jednak żądać informacji do mikroprzedsiębiorstw. W związku z tym mogą pozyskiwać informacje w ramach swojego łańcucha wartości jedynie do momentu, w którym pojawia się pierwsze mikroprzedsiębiorstwo, i nie dalej.***

Ograniczenie to ma na celu zapobieżenie efektowi „skapywania" dalszych żądań informacji w dół łańcucha.

Or. en

Poprawka 214
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo***, jako rozwiązanie ostateczne,*** powinno ***zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie współpracę*** z dostawcą ***w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia***.	(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo powinno ***dążyć do znalezienia rozwiązania*** z dostawcą.

Or. en

Poprawka 215
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno ***zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie*** współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia.	(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno ***kontynuować*** współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia. ***Jednocześnie państwo członkowskie jest zobowiązane do opracowania administracyjnych mechanizmów wsparcia służących opracowaniu najbardziej optymalnych indywidualnych środków prawnych uwzględniających zarówno potrzeby przedsiębiorcy, jak i wartości podlegające ochronie, będące przedmiotem naruszeń.***

Or. en

Poprawka 216
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest	(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest

w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia.	w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia. ***Jeżeli wysiłki te nie powiodą się lub nie można racjonalnie oczekiwać, że doprowadzą do poprawy, przedsiębiorstwo powinno zakończyć relacje biznesowe w odniesieniu do danej działalności.***
	Or. en

Poprawka 217
Victor Negrescu

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 23

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej	(23) Przedsiębiorstwa mogą znaleźć się w sytuacjach, w których ich produkcja jest w dużym stopniu uzależniona od komponentów pochodzących od jednego lub kilku konkretnych dostawców. Jednocześnie w przypadku gdy działalność gospodarcza takiego dostawcy jest powiązana z dotkliwymi niekorzystnymi skutkami, w tym z pracą dzieci lub poważnymi szkodami dla środowiska, a przedsiębiorstwo bezskutecznie wyczerpało wszystkie środki należytej

staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia.	staranności w celu przeciwdziałania tym skutkom, przedsiębiorstwo, jako rozwiązanie ostateczne, powinno zawiesić relacje biznesowe, kontynuując jednocześnie współpracę z dostawcą w celu znalezienia rozwiązania, w miarę możliwości wykorzystując wszelką zwiększoną siłę nacisku wynikającą z zawieszenia. ***W przypadku jednak gdy niekorzystne skutki dotyczą pracy dzieci, przedsiębiorstwo powinno bezzwłocznie wdrożyć i utrzymać solidne i proporcjonalne środki alternatywne mające na celu wyeliminowanie pracy dzieci. Środki te powinny obejmować co najmniej współpracę z partnerem biznesowym w celu ustalenia terminowych zobowiązań dotyczących zaprzestania pracy dzieci, wsparcie na rzecz rehabilitacji i reintegracji dzieci, których dotyczy problem, oraz wzmocnienie monitorowania. Przedsiębiorstwo powinno zgłosić właściwemu organowi nadzorczemu należycie uzasadnione powody swojej decyzji o niezawieszeniu relacji biznesowej oraz przedstawić dowody wdrożenia środków alternatywnych.***
	Or. en

Poprawka 218
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami, ich przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub	***skreśla się***

interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych oraz które są powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu należytej staranności. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody. Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania i podczas opracowywania środków zaradczych.

Or. en

Poprawka 219
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami, ich przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność	***skreśla się***

danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych oraz które są powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu należytej staranności. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody. Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania i podczas opracowywania środków zaradczych.

Or. en

Poprawka 220
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami***, ich przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych oraz które są powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu***	(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami. Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, i podczas opracowywania środków zaradczych.

należytej staranności. ***Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody.*** Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, ***podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania*** i podczas opracowywania środków zaradczych.

Or. en

Poprawka 221
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Aby ***zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania*** interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny ***być zobowiązane do współpracy wyłącznie*** z pracownikami, ***ich*** przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych ***oraz które są powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu należytej staranności***. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je	(24) Aby ***zagwarantować rzeczywiste zaangażowanie*** interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny ***współpracować*** z pracownikami ***na wszystkich szczeblach łańcuchów dostaw***, przedstawicielami ***pracowników***, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami**,** ***organizacjami pozarządowymi*** i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub

zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody. ***Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania i podczas opracowywania środków zaradczych.***

zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody.

Or. fr

Poprawka 222
Javier Zarzalejos, Miriam Lexmann

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami, ich przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych oraz które są powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu należytej staranności. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub	(24) Aby zmniejszyć obciążenie przedsiębiorstw i zwiększyć proporcjonalność zaangażowania interesariuszy, przedsiębiorstwa powinny być zobowiązane do współpracy wyłącznie z pracownikami, ich przedstawicielami, w tym związkami zawodowymi, oraz osobami i społecznościami, na których prawa lub interesy mają lub mogą mieć bezpośredni wpływ produkty, usługi i działalność danego przedsiębiorstwa, jego jednostek zależnych i jego partnerów biznesowych oraz które są ***bezpośrednio*** powiązane z konkretnym etapem przeprowadzanego procesu należytej staranności. Obejmuje to osoby lub społeczności w sąsiedztwie zakładów obsługiwanych przez partnerów biznesowych, gdy bezpośrednio dotyka je zanieczyszczenie, lub ludność rdzenną, na której prawo do gruntów lub zasobów bezpośrednio wpływa sposób, w jaki partner biznesowy nabywa, rozwija lub w

wody. Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania i podczas opracowywania środków zaradczych.	inny sposób wykorzystuje grunty, lasy lub wody. Ponadto zaangażowanie interesariuszy powinno być wymagane wyłącznie w odniesieniu do niektórych etapów procesu należytej staranności, a mianowicie na etapie identyfikacji, podczas sporządzania (udoskonalonych) planów działania i podczas opracowywania środków zaradczych.

Or. en

Poprawka 223
Victor Negrescu

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 24 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(24a) Komisja powinna opracować i wdrożyć program szkoleń dla kadry kierowniczej i pracowników małych i średnich jednostek w celu budowania zdolności w zakresie zrównoważonych praktyk biznesowych i narzędzi zapewniających zgodność z przepisami w zakresie cyfryzacji, w tym modułów online i warsztatów na miejscu.

Or. en

Poprawka 224
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(25) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw, termin przyjęcia przez Komisję ogólnych wytycznych dotyczących należytej staranności należy przesunąć na dzień 26	***skreśla się***

lipca 2026 r. Jednocześnie termin rozpoczęcia stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760 w odniesieniu do pierwszej grupy przedsiębiorstw należy odroczyć do dnia 26 lipca 2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) XXX/XXX[13]. Ten dwuletni okres powinien zapewnić przedsiębiorstwom wystarczająco dużo czasu na uwzględnienie praktycznych wytycznych i najlepszych praktyk zawartych w wytycznych Komisji przy wdrażaniu środków należytej staranności.

[13] Dyrektywa (UE) 2025/XX z dnia […] r. ……..

Or. en

Poprawka 225
Axel Voss, Radan Kanev

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(25) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw, termin przyjęcia przez Komisję ***ogólnych*** wytycznych dotyczących należytej staranności należy przesunąć na dzień 26 lipca ***2026*** r. Jednocześnie termin rozpoczęcia stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760 w odniesieniu do pierwszej grupy przedsiębiorstw należy odroczyć do dnia 26 lipca ***2028 r. zgodnie z dyrektywą (UE) XXX/XXX[13].*** Ten dwuletni okres powinien zapewnić przedsiębiorstwom wystarczająco dużo czasu na uwzględnienie praktycznych wytycznych i najlepszych praktyk zawartych w wytycznych Komisji przy wdrażaniu środków należytej staranności.	(25) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw, termin przyjęcia przez Komisję wytycznych dotyczących należytej staranności należy przesunąć na dzień 26 lipca ***2027*** r. Jednocześnie termin rozpoczęcia stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760 w odniesieniu do pierwszej grupy przedsiębiorstw należy odroczyć do dnia 26 lipca ***2029 r***. Ten dwuletni okres powinien zapewnić przedsiębiorstwom wystarczająco dużo czasu na uwzględnienie praktycznych wytycznych i najlepszych praktyk zawartych w wytycznych Komisji przy wdrażaniu środków należytej staranności.
[13] Dyrektywa (UE) 2025/XX z dnia […] r.	[13] Dyrektywa (UE) 2025/XX z dnia […] r.

…….

…….

Or. en

Poprawka 226
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(25) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw, termin przyjęcia przez Komisję ogólnych wytycznych dotyczących należytej staranności należy przesunąć na dzień 26 lipca 2026 r. Jednocześnie termin rozpoczęcia stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760 w odniesieniu do pierwszej grupy przedsiębiorstw należy odroczyć do dnia 26 lipca ***2028*** r. zgodnie z dyrektywą (UE) XXX/XXX[13]. Ten dwuletni okres powinien zapewnić przedsiębiorstwom wystarczająco dużo czasu na uwzględnienie praktycznych wytycznych i najlepszych praktyk zawartych w wytycznych Komisji przy wdrażaniu środków należytej staranności.	(25) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przedsiębiorstw, termin przyjęcia przez Komisję ogólnych wytycznych dotyczących należytej staranności należy przesunąć na dzień 26 lipca 2026 r. Jednocześnie termin rozpoczęcia stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760 w odniesieniu do pierwszej grupy przedsiębiorstw należy odroczyć do dnia 26 lipca ***2048*** r. zgodnie z dyrektywą (UE) XXX/XXX[13]. Ten dwuletni okres powinien zapewnić przedsiębiorstwom wystarczająco dużo czasu na uwzględnienie praktycznych wytycznych i najlepszych praktyk zawartych w wytycznych Komisji przy wdrażaniu środków należytej staranności.
[13] Dyrektywa (UE) 2025/XX z dnia […] r. …….	[13] Dyrektywa (UE) 2025/XX z dnia […] r. …….

Or. en

Poprawka 227
Victor Negrescu

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(25a) Komisja powinna przyjąć wytyczne

	sektorowe dostosowane do potrzeb i możliwości małych i średnich jednostek w sektorach, w których ryzyko niekorzystnych skutków jest wysokie. Wytyczne te powinny zawierać uproszczone wzory, przykłady proporcjonalnych środków należytej staranności oraz zalecenia dotyczące dostępnych narzędzi cyfrowych.

Or. en

Poprawka 228
Victor Negrescu

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 25 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(25b) Komisja powinna wspierać małe i średnie jednostki we wdrażaniu rozwiązań cyfrowych ułatwiających wypełnianie obowiązków związanych ze sprawozdawczością w zakresie zrównoważonego rozwoju i należytej staranności, w tym przez specjalne wytyczne, możliwości finansowania oraz promowanie interoperacyjnych narzędzi dostosowanych do ich możliwości.

Or. en

Poprawka 229
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie	***skreśla się***

zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.

Or. fr

Uzasadnienie

W opinii EBC w sprawie zbiorczego aktu prawnego „zaleca się, aby brzmienie odpowiedniego przepisu w proponowanych poprawkach do dyrektywy CSDDD było jasne, co zapewni wdrożenie planów transformacji," oraz dodano, że „istnieje ryzyko, iż zmienione brzmienie może być błędnie interpretowane jako oznaczające, że przedsiębiorstwa są zobowiązane do przyjęcia planów transformacji, ale nie do ich wdrożenia".

Poprawka 230
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 231
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 232
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz	***skreśla się***

łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.

Or. en

Poprawka 233
Axel Voss

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy ***zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.***	(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy ***usunąć.***

Or. en

Poprawka 234
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do ***systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg*** wdrożenia planu transformacji ***na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem***, że ***spoczywający na przedsiębiorstwach*** obowiązek ***przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych***. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.	(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do ***porozumienia paryskiego odniesienie do 1,5 °C w planie transformacji należy usunąć. W celu*** wdrożenia planu transformacji ***przedsiębiorstwo nie powinno już podejmować najwyższych starań***, ***ale wszelkie uzasadnione starania, co oznacza,*** że należy podjąć kilka proporcjonalnych i uzasadnionych działań, ale przedsiębiorstwo nie powinno wyczerpać wszystkich dostępnych środków, aby ten plan wdrożyć. ***Aby doprecyzować, że wymóg wprowadzenia planu w życie należy rozumieć jako*** obowiązek ***dołożenia starań, a nie obowiązek osiągnięcia określonego rezultatu, art. 22 ust. 1 zostaje odpowiednio zmieniony.*** Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.

Or. en

Uzasadnienie

We delete the 1.5 reference to stick to the Paris Agreement, which Article 2(a) provides for holding the temperature increase well below 2 degrees and pursuing efforts to limit the temperature increase to 1.5 thus making sure the transition plans are better aligned with the obligations stemming from the Agreement.We reinsert "put into effect" so the obligation is not merely to adopt but act on the transition plan.We shift from a "best efforts" approach to a more proportional approach of "all reasonable efforts".We clarify that the putting into effect of the plan is an obligation of means, not result and that it should be proportional and reasonable.

Poprawka 235
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie ***planowanych i podjętych*** działań wykonawczych. ***Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.***	(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie działań wykonawczych***, odpowiednio elastycznych z uwagi na uwarunkowania lokalne i specyfikę przedsiębiorstwa***.

Or. en

Poprawka 236
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. Przyjęcie planu, a także jego opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.	(26) Aby zapewnić lepsze dostosowanie dyrektywy (UE) 2024/1760 do systemu sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju określonego w dyrektywie (UE) 2022/2464, wymóg wdrożenia planu transformacji na rzecz łagodzenia zmiany klimatu należy zastąpić doprecyzowaniem, że spoczywający na przedsiębiorstwach obowiązek przyjęcia planu transformacji obejmuje wymienienie planowanych i podjętych działań wykonawczych. ***Aby doprecyzować, że taki wymóg należy rozumieć jako obowiązek dołożenia starań, a nie obowiązek osiągnięcia określonego rezultatu, art. 22 ust. 1 dotyczący przeciwdziałania zmianie klimatu zostaje odpowiednio zmieniony.*** Przyjęcie planu, a także jego

	opracowywanie i późniejsze aktualizowanie, nadal podlegają nadzorowi administracyjnemu.

Or. en

Uzasadnienie

Aby odpowiedzieć na obawy interesariuszy, że obowiązki wynikające z planu transformacji nie są zobowiązaniami do osiągnięcia określonych rezultatów, postanowiliśmy doprecyzować tę kwestię w tekście.

Poprawka 237
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające". W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna. Aby jednak zapewnić równe	***skreśla się***

warunki działania w całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2. Ponadto, aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

Or. en

Poprawka 238
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross, Raffaele Stancanelli

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. ***Biorąc jednak pod uwagę fakt, że*** państwa	(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Państwa członkowskie ***powinny*** jednak

członkowskie ***muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna. Aby*** jednak ***zapewnić równe warunki działania*** w ***całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2. Ponadto, aby zharmonizować praktyki w*** zakresie ***egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu*** kar.

zachować kompetencje w zakresie ***ustanawiania systemu*** kar.

Or. en

Poprawka 239
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio	(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio

uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. ***Biorąc jednak pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna.*** Aby ***jednak zapewnić równe warunki działania w całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2. Ponadto, aby*** zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

Or. en

Poprawka 240
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej	(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej

dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna. ***Aby jednak zapewnić równe warunki działania w całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2.*** Ponadto, aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Biorąc jednak pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna. Ponadto, aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

Or. it

Uzasadnienie

Pozostawienie państwom członkowskim swobody decydowania o wysokości kar, w tym możliwości ich zaostrzenia, spowodowałoby jedynie dalszą fragmentację jednolitego rynku i miałoby niekorzystne skutki dla równych warunków działania dla przedsiębiorstw europejskich.

Poprawka 241
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 27

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. ***Biorąc jednak pod uwagę fakt, że państwa członkowskie muszą już uwzględniać szereg czynników określonych w art. 27 ust. 2 tej dyrektywy, konieczność uzależnienia kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej jest zbędna.*** Aby jednak zapewnić równe warunki działania w całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2. Ponadto, aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc	(27) W art. 27 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano państwa członkowskie do ustanowienia kar, które mają być „skuteczne, proporcjonalne i odstraszające”. W art. 27 ust. 2 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do tego, aby przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym nałożeniu kar, a w przypadku decyzji o ich nałożeniu, przy określaniu ich charakteru i odpowiedniego poziomu, odpowiednio uwzględniły szereg czynników, które determinują ciężar naruszenia, oraz okoliczności łagodzące lub obciążające. W art. 27 ust. 4 tej dyrektywy zobowiązano państwa członkowskie do uzależnienia wszelkich nakładanych kar pieniężnych od przychodów netto ze sprzedaży danego przedsiębiorstwa w skali światowej. Aby jednak zapewnić równe warunki działania w całej Unii, państwom członkowskim należy zakazać wprowadzania do prawa krajowego limitu jakichkolwiek kar pieniężnych nakładanych na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, który to limit uniemożliwiałyby organom nadzorczym nakładanie kar zgodnie z czynnikami określonymi w art. 27 ust. 2. Ponadto, aby zharmonizować praktyki w zakresie egzekwowania w całej Unii, Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, powinna opracować wytyczne, aby pomóc organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

organom nadzorczym w ustalaniu poziomu kar.

Or. fr

Uzasadnienie

Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie, aby sankcje administracyjne były rzeczywiście odstraszające.Aby to osiągnąć, należy je obliczać na podstawie całkowitego obrotu przedsiębiorstwa, jak ma to już miejsce w przypadku prawa konkurencji.Bez tego sankcje mogą być jedynie symboliczne i nieskuteczne, zwłaszcza w przypadku dużych przedsiębiorstw wielonarodowych.Jedynie znaczące kary finansowe mogą zapewnić przestrzeganie obowiązków w zakresie należytej staranności.

Poprawka 242
Pascal Canfin

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy usunąć szczególny, ogólnounijny system odpowiedzialności przewidziany obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie	***skreśla się***

powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania pełnej rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z zasadami skuteczności i równoważności, natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie. Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. Takie skreślenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego, które upoważniają związek zawodowy, pozarządową organizację działającą na rzecz praw człowieka lub środowiska, inną organizację pozarządową lub krajową instytucję praw człowieka do wniesienia powództwa w celu egzekwowania praw domniemanych osób poszkodowanych lub do wsparcia takiego powództwa wniesionego bezpośrednio przez taką osobę. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe danego państwa członkowskiego. Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16

rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

Or. en

Uzasadnienie

Zniesienie ogólnounijnego systemu odpowiedzialności doprowadziłoby do fragmentacji jednolitego rynku, co jest sprzeczne z samą ideą zastąpienia krajowych przepisów dotyczących należytej staranności przepisami obowiązującymi w całej UE.Zniesienie ogólnounijnego systemu odpowiedzialności doprowadziłoby do fragmentacji jednolitego rynku, co jest sprzeczne z samą ideą zastąpienia krajowych przepisów dotyczących należytej staranności przepisami obowiązującymi w całej UE.

Poprawka 243
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) [...]	***skreśla się***

Or. fr

Uzasadnienie

Zniesienie ogólnounijnego systemu odpowiedzialności wiąże się z większymi trudnościami dla podmiotów pragnących zachować przysługujące im prawa oraz z większą niepewnością w przypadku przedsiębiorstw, które będą musiały przestrzegać kilku krajowych systemów prawnych.

Poprawka 244
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) ***Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym*** w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy ***usunąć szczególny, ogólnounijny*** system odpowiedzialności przewidziany ***obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy.*** Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania pełnej rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z zasadami skuteczności i równoważności, natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie. ***Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić***	(28) ***Przestrzeganie przepisów określonych*** w dyrektywie (UE) 2024/1760 ***ma kluczowe znaczenie dla ochrony interesów politycznych***, ***społecznych i gospodarczych Unii, a także dla osiągnięcia jej celów w zakresie zrównoważonego rozwoju. W związku z tym konieczne są przepisy regulujące odpowiedzialność cywilną wynikającą z naruszenia tych przepisów. Niemniej jednak, z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym*** należy ***uprościć zharmonizowany*** system odpowiedzialności ***cywilnej*** przewidziany ***w dyrektywie (UE) 2024/1760***. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania pełnej rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z zasadami skuteczności i równoważności,

szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. Takie skreślenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego, które upoważniają związek zawodowy, pozarządową organizację działającą na rzecz praw człowieka lub środowiska, inną organizację pozarządową lub krajową instytucję praw człowieka do wniesienia powództwa w celu egzekwowania praw domniemanych osób poszkodowanych lub do wsparcia takiego powództwa wniesionego bezpośrednio przez taką osobę. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe danego państwa członkowskiego. ***Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy*** prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie. Przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

Or. en

Poprawka 245
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze	(28) Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze

zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy usunąć szczególny, ogólnounijny system odpowiedzialności przewidziany obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku ***skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.*** Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania ***pełnej*** rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z ***zasadami skuteczności i równoważności, natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie***. Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. Takie skreślenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego, które

zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy usunąć szczególny, ogólnounijny system odpowiedzialności przewidziany obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku ***skutecznych i odpowiednich środków prawnych gwarantowanych przez system prawny w danym państwie członkowskim***. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania ***odpowiedniej*** rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z ***obowiązującymi w danym państwie członkowskim przepisami dotyczącymi odpowiedzialności za szkody***. Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. Takie skreślenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego, które upoważniają związek zawodowy, pozarządową organizację działającą na rzecz praw człowieka lub środowiska, inną organizację pozarządową lub krajową instytucję praw człowieka do wniesienia powództwa w celu egzekwowania praw domniemanych osób poszkodowanych lub do wsparcia takiego powództwa wniesionego bezpośrednio przez taką osobę. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym

upoważniają związek zawodowy, pozarządową organizację działającą na rzecz praw człowieka lub środowiska, inną organizację pozarządową lub krajową instytucję praw człowieka do wniesienia powództwa w celu egzekwowania praw domniemanych osób poszkodowanych lub do wsparcia takiego powództwa wniesionego bezpośrednio przez taką osobę. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe danego państwa członkowskiego. Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe danego państwa członkowskiego. Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

Or. en

Poprawka 246
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 28

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(28) Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy usunąć szczególny, ogólnounijny system odpowiedzialności	(28) Aby ograniczyć ewentualne ryzyko sporów sądowych związane ze zharmonizowanym systemem odpowiedzialności cywilnej przewidzianym w dyrektywie (UE) 2024/1760, należy usunąć szczególny, ogólnounijny system odpowiedzialności

przewidziany obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania pełnej rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z zasadami skuteczności i równoważności, natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie. Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. ***Takie skreślenie pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich przepisów mającego zastosowanie prawa krajowego, które upoważniają związek zawodowy, pozarządową organizację działającą na rzecz praw człowieka lub środowiska, inną organizację pozarządową lub krajową instytucję praw człowieka do wniesienia***

przewidziany obecnie w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy. Jednocześnie, zgodnie z prawem zarówno międzynarodowym, jak i unijnym, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia osobom poszkodowanym w wyniku niekorzystnego skutku skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz do zagwarantowania przysługującego im prawa do skutecznego środka prawnego, jak zapisano w art. 2 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, art. 8 Powszechnej deklaracji praw człowieka, art. 9 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) oraz w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby w przypadku gdy przedsiębiorstwo zostaje pociągnięte do odpowiedzialności za nieprzestrzeganie wymogów należytej staranności określonych w dyrektywie (UE) 2024/1760 oraz w przypadku gdy takie nieprzestrzeganie wymogów spowodowało szkodę, osoby poszkodowane miały możliwość otrzymania pełnej rekompensaty, która powinna zostać przyznana zgodnie z zasadami skuteczności i równoważności, natomiast zrównoważenie tego za pomocą zabezpieczeń powinno zapobiec nadmiernej rekompensacie. Z uwagi na odmienne zasady i tradycje istniejące na szczeblu krajowym w zakresie dopuszczania wnoszenia powództw przedstawicielskich należy skreślić szczególny wymóg w tym zakresie zawarty w dyrektywie (UE) 2024/1760. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo

powództwa w celu egzekwowania praw domniemanych osób poszkodowanych lub do wsparcia takiego powództwa wniesionego bezpośrednio przez taką osobę. Ponadto z tego samego powodu należy uchylić wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą zapewnić, aby przepisy dotyczące odpowiedzialności miały nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe danego państwa członkowskiego. Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

krajowe danego państwa członkowskiego. Uchylenie tego wymogu nie ogranicza możliwości ustanowienia przez państwa członkowskie, że przepisy prawa krajowego transponujące art. 29 dyrektywy (UE) 2024/1760 mają nadrzędne, bezwzględnie obowiązujące zastosowanie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 w przypadkach, gdy prawem właściwym dla roszczeń w tym zakresie nie jest prawo krajowe żadnego z państw członkowskich.

Or. en

Poprawka 247
Arash Saeidi, Mario Furore
w imieniu grupy The Left

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(29) W art. 36 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 26 lipca 2026 r., sprawozdania na temat konieczności ustanowienia dodatkowych wymogów należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju dostosowanych do regulowanych przedsiębiorstw finansowych w odniesieniu do świadczenia usług finansowych i działalności	(29) W art. 36 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 26 lipca 2026 r., sprawozdania na temat konieczności ustanowienia dodatkowych wymogów należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju dostosowanych do regulowanych przedsiębiorstw finansowych w odniesieniu do świadczenia usług finansowych i działalności

inwestycyjnej oraz wariantów takich wymogów należytej staranności, a także ich skutków. ***Z uwagi na fakt, że ta klauzula przeglądowa nie pozostawia czasu na uwzględnienie doświadczeń związanych z nowo ustanowionymi ogólnymi ramami należytej staranności, należy ją skreślić.***	inwestycyjnej oraz wariantów takich wymogów należytej staranności, a także ich skutków.

Or. fr

Uzasadnienie

Ocenę konieczności zachowania należytej staranności przez przedsiębiorstwa finansowe można przeprowadzić przed wejściem w życie wymogów należytej staranności dotyczących innych sektorów.Istnieje już zbiór dowodów, które wykazują wpływ przedsiębiorstw finansowych na zrównoważony rozwój, prawa człowieka i środowisko naturalne i mogą stanowić podstawę sprawozdania.

Poprawka 248
Lara Wolters, René Repasi, Chloé Ridel, Ana Catarina Mendes, Tiemo Wölken, Krzysztof Śmiszek, Raphaël Glucksmann, Kathleen Van Brempt, Eric Sargiacomo, Leire Pajín, José Cepeda, Estelle Ceulemans, Francisco Assis, Brando Benifei, Mohammed Chahim, Victor Negrescu, Evelyn Regner

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(29) W art. 36 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 26 lipca 2026 r., sprawozdania na temat konieczności ustanowienia dodatkowych wymogów należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju dostosowanych do regulowanych przedsiębiorstw finansowych w odniesieniu do świadczenia usług finansowych i działalności inwestycyjnej oraz wariantów takich wymogów należytej staranności, a także ich skutków. Z uwagi na fakt, że ta klauzula przeglądowa nie pozostawia czasu na uwzględnienie doświadczeń związanych z nowo ustanowionymi ogólnymi ramami	(29) W art. 36 ust. 1 dyrektywy (UE) 2024/1760 zobowiązano Komisję do przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 26 lipca 2026 r., sprawozdania na temat konieczności ustanowienia dodatkowych wymogów należytej staranności w zakresie zrównoważonego rozwoju dostosowanych do regulowanych przedsiębiorstw finansowych w odniesieniu do świadczenia usług finansowych i działalności inwestycyjnej oraz wariantów takich wymogów należytej staranności, a także ich skutków. Z uwagi na fakt, że ta klauzula przeglądowa nie pozostawia czasu na uwzględnienie doświadczeń związanych z nowo ustanowionymi ogólnymi ramami

należytej staranności, należy ***ją skreślić***.	należytej staranności, ***termin przedłożenia sprawozdania*** należy ***przedłużyć do dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy***.

Or. en

Poprawka 249
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(29a) Aby zapewnić konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw w okresach kryzysowych oraz uwzględnić interesy bezpieczeństwa Unii Europejskiej, Komisja powinna mieć możliwość, w ramach dyrektywy (UE) 2024/1760, przyjmowania w drodze aktów delegowanych tymczasowych środków odciążających przedsiębiorstwa, w przypadku gdy brak takich środków mógłby skutkować dla tych przedsiębiorstw znacznymi stratami ekonomicznymi na rynku światowym lub jeżeli wykonanie określonych obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do działalności tych przedsiębiorstw stanowiłoby zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii Europejskiej. W tym kontekście możliwe powinno być zawieszenie lub dostosowanie obowiązków sprawozdawczych, obowiązków w zakresie ujawniania informacji oraz innych obowiązków administracyjnych, w przypadku stwierdzenia znaczącego spadku produktu krajowego brutto w skali Unii lub w poszczególnych państwach członkowskich. Niniejsza klauzula nadzwyczajna ma na celu zapewnienie, aby przedsiębiorstwa europejskie pozostały zdolne do działania nawet w trudnych warunkach gospodarczych oraz uniknięcie zbędnych obciążeń

biurokratycznych. Niniejsza klauzula nadzwyczajna ma na celu zapewnienie, aby przedsiębiorstwa europejskie pozostały zdolne do działania nawet w trudnych warunkach gospodarczych oraz uniknięcie nieproporcjonalnych obciążeń biurokratycznych, a także zapewnienie, aby obywatele Unii nie byli narażeni na możliwe do uniknięcia zagrożenia bezpieczeństwa.

Or. de

Poprawka 250
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(29b) Aby uwzględnić zróżnicowane uwarunkowania ekonomiczne przedsiębiorstw objętych zakresem stosowania dyrektywy (UE) 2024/1760, należy w wyjątkowych przypadkach przewidzieć możliwość indywidualnego zwolnienia. Przedsiębiorstwa, które wykażą, że spełnienie określonych obowiązków wiązałoby się z nieproporcjonalnymi obciążeniami, powinny móc, na wniosek, uzyskać czasowe zwolnienie z tych obowiązków. Taka rozwiązanie przyczyni się do zachowania zasady proporcjonalności, a zarazem zapewni realizację celów wspomnianej dyrektywy.

Or. de

Poprawka 251
Angelika Winzig, Lukas Mandl, Angelika Niebler

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(29c) Aby zapewnić regularną ocenę skuteczności, proporcjonalności i zasadności środków przewidzianych w dyrektywie (UE) 2024/1760, jej obowiązywanie powinno być ograniczone czasowo. W związku z tym przepisy tej dyrektywy powinny wygasnąć w określonym terminie, chyba że zostaną przedłużone lub zastąpione nowym aktem prawnym. Komisja powinna być zobowiązana do przeprowadzenia oceny przed upływem tego terminu oraz do przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczącego stosowania dyrektywy. W następstwie wygaśnięcia przepisów dyrektywy państwa członkowskie powinny uchylić lub odpowiednio dostosować przepisy krajowe przyjęte w celu jej wdrożenia.

Or. de

Poprawka 252
Angelika Winzig, Lukas Mandl

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 29 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(29d) Aby wspierać innowacje służące praktycznemu wdrożeniu dyrektywy (UE) 2024/1760, należy umożliwić przedsiębiorstwom testowanie nowych modeli lub technologii w ramach ograniczonego czasowo statusu testowego. Takie regulacyjne środowiska testowe („regulatory sandboxes”) pozwalają na kontrolowane odstępstwa od niektórych obowiązków, pod warunkiem zapewnienia osiągnięcia celów określonych w przedmiotowej dyrektywie na równoważnym poziomie. Państwa

	członkowskie powinny zapewnić, aby krajowe przepisy wykonawcze nie miały zastosowania do przedsiębiorstw przeprowadzających testy w okresie testowym.

Or. de

Poprawka 253
Tobiasz Bocheński, Kosma Złotowski

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(30) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.	***skreśla się***

Or. en

Poprawka 254
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 30

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(30) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki działań możliwe jest	***skreśla się***

ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

Or. en

Poprawka 255
Mario Mantovani

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(30a) Niezbędne jest ustanowienie unijnych ram dotyczących odpowiedzialnego i zrównoważonego podejścia do globalnych łańcuchów wartości, biorąc pod uwagę znaczenie przedsiębiorstw jako filaru w budowaniu zrównoważonego społeczeństwa i gospodarki. Pojawienie się wiążących przepisów w kilku państwach członkowskich spowodowało konieczność zapewnienia przedsiębiorstwom równych warunków działania w celu uniknięcia fragmentacji oraz zapewnienia pewności prawa jednostkom działającym na rynku wewnętrznym. W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna uniemożliwić państwom członkowskim wprowadzanie środków prawa krajowego surowszych niż przepisy określone w niniejszej dyrektywie.
	(Poprawka ma na celu zastąpienie motywu 31 dyrektywy (UE) 2024/1760)

Or. it

Uzasadnienie

Pozostawienie państwom członkowskim swobody decydowania o wysokości kar, w tym możliwości ich zaostrzenia, spowodowałoby jedynie dalszą fragmentację jednolitego rynku i miałoby niekorzystne skutki dla równych warunków działania dla przedsiębiorstw europejskich.

Poprawka 256
Pascale Piera, Julie Rechagneux, Ton Diepeveen, Ernő Schaller-Baross

Wniosek dotyczący dyrektywy
Motyw 31

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(31) Należy zatem ***odpowiednio zmienić*** dyrektywę ***2006/43/WE, dyrektywę 2013/34/UE, dyrektywę*** (UE) 2022/2464 i dyrektywę (UE) 2024/1760,	(31) Należy zatem ***uchylić*** dyrektywę (UE) 2022/2464 i dyrektywę (UE) 2024/1760,

Or. en